

“Uskon myötä
aloin keskittyä
kuoleman
sijasta enemmän
elämään.”
s. 3”

JOULUAAMU

Suomen baptistikirkon joululehti 2015 | Internetissä www.baptisti.fi

TERVETULOA,

väsyneet ja koti-ikäväivät.

Ei talliin mutta

vanhoihin kouluihin, vanhainkoteihin,
varuskuntiin ja vankiloihin.

Emme osanneet varautua.

Pimeämmäksi tämä ei tästä enää tule,
kylmemmäksi kyllä.

Jäätäneessä maassa askeleet
toisiamme vastaan.

Samat naurut ja itkut vaikka
eri ruoat, kieli ja tavat.

Jouluna meidän on turha isotella:
meidän Jumalamme on lapsi.
Lyhty kolkon kotinne pihapuuhun.
Lämpimästi tervetuloa.

–Leena Valkonen

“Merkki, jota vastaan puhutaan”

Jorma Lempinen pohtii joulusaarnassaan Jesajan ennustusta, Jeesuksen neitseellistä syntymää ja kivitystuomion uhkaa, s. 6.

PAKOLAISUUS

Betlehem yli 2 000 vuotta sitten

Kaksi väsynyttä vaeltajaa, Maria ja Joosef, olivat lähestymässä Betlehemiä. Heillä oli takanaan päiviä kestänyt lähes 200 kilometrin matka. Maria, viimeisillään raskaana oleva vaimo, toivoi vain, että saisi kallistaa johonkin päänsä ja levätä.

Mutta Betlehem oli täynnä matkustajia. Heitä oli tullut eri puolilta Juudeaa, verolle pantaviksi kuten Maria ja Joosefkin. Nuorelleparille ei löytynyt tilaa mistään. Tilanne näytti jo toivottomalta, kunnes yksi majatalon pitäjä heltyi ja päätti aukaista tallinsa ovet heille. Kiitollisina vaatimattomasta yösjastaan he vetäytyivät tallin suojiin.

"Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika, ja hän synnytti pojan, esikoisensa", Luuk. 2:6-7.

Kauaa ei Marian ja Joosefin oleskelu Betlehemissä kestänyt, kun jälleen piti lähteä matkaan — ei kuitenkaan takaisin Nasaretiin. Oli jätettävä tutut seudut ja kiirehdittävä pakoon, sillä pienen Jeesus-lapsen henki oli vaarassa. Näin enkelit olivat ilmoittaneet unessa Joosefille.

Edessä oli raskas pakomatka vieraaseen maahan, Egyptiin. Pakolaisina, muukalaisina. Jumalan Poika yhdessä vanhempiansa kanssa.

Suomi anno Domini 2015

Yli 2 000 vuotta on kulunut edellä kerrotusta tapahtumasta, mutta pakolaisuus ei ole hävinnyt mihinkään. Se on aivan uudella tavalla tullut todeksi menneen syksyn aikana meille suomalaisillekin, kun maahamme on tulvinut tuhansittain turvaa hakevia ihmisiä. Heitä on tullut kaukaa ja hekin ovat paenneet henkensä edestä. Pois sodan ja terrorin keskeltä, pois vihollisen aseiden ulottuvilta.

Ekumeeninen vastuuviikko 2015, Ylitä raja! kertoo yhdestä heistä. Hän on kristitty assyrialaismies **Sahir** Mosulista, Niniven tasangolta, jossa oli pitänyt veljensä ja perheensä kanssa kahvilaa ja elintarvikekauppaa. Eräänä aamuna töihin tullessa heitä odotti lohduton näky: kauppa oli räjäytetty maan tasalle. Irakissa on paljon niitä, jotka eivät siedä kristittyjä.

– Pääsimme onneksi pakoon, muuten meidät olisi tapettu, Sahir toteaa. Nyt hänellä on oleskelulupa maassamme ja kaikki on hyvin.

Toinen kertomus tulee *Kotimaa*-lehdestä (Nro 38). Sen on kirjoittanut **Danielle Miettinen**. Se kertoo yhden pakolaiskeskuksen huoneen asukkaista, äidistä ja hänen 16-vuotiaasta tyttärestään. He ovat hiljattain saapuneet Suomeen Alepposta, Syyriasta. Pakomatka suunnittelu alkoi siitä, kun he eräänä päivänä olivat olleet käymässä kaupassa ja sieltä tullessaan löysivät vain kotinsa rauniot. Jossain siellä raunioiden keskellä oli ruumis, aviomies ja isä.

Sen jälkeen äidin mielessä oli vain yksi ajatus: täältä on päästävä pois ja pian. Mikä olisi hänen ja hänen nuoren tyttärensä kohtalo, jos he jäisivät paikoilleen! Tunnesiteet kotikaupunkiin olivat katkenneet hetkessä. Oli vain yksi päämäärä: päästä johonkin turvalliseen paikkaan, jossa ei enää tarvitsisi elää jatkuvassa pelossa.

Joulu toistaa kertomusta pakolaisuudesta omien silmiemme edessä. Eikö oikea joulu löytyisi siitä, että otamme tänne turvaan tulleet vastaan lähimmäisinämmme, ystävinämmme? Helpottaisimme hiukan pakolaisuuden raskasta taakkaa! Ja parhaassa tapauksessa olisimme avaamassa heille tietä ajanlaskumme alun Betlehemiin!

Anneli Lohikko

ISSN 0355-8223 | 115. vuosikerta.

JULKAISIJA

Suomen Baptistikirkko

VT. PÄÄTOIMITTAJA

Anneli Lohikko

KUSTANTAJA

Kharis Oy, Tampere

TOIMITUSRYHMÄ

Maija Latvala
Anneli Lohikko
Tapio Lohikko
Jari Portaankorva

TILAUKSET JA

OSOITTEENMUUTOKSET, ILMOITUSTILAMYNTI

Suomen Baptistikirkko
Anneli Lohikko
Kissanmaankatu 19 A 3
33530 TAMPERE
anneli.lohikko@baptisti.fi
p. 044 388 1112

TILAUSHINNAT

Kotimaan vsk 45 €
Opiskelijatilaus 30 €
Lahjatilaus 30 €
Kannatustilaus 60 € (sis.
tukilahjoitus 15€)

TILINUMERO

Kharis Oy
FI45 5730 0820 0664 43
BIC: OKOYFIHH

PAINOPAIKKA

Skyprint, Leväsjoki

ULKOASU

Lari Kemiläinen,
Ideavuo Oy

Suomen Baptistikirkon yhteisöjäsenyydet

BAPTISTIYHTEYDET:

- EBF, European Baptist Federation, Euroopan Baptistiliitto
- EBM, European Baptist Mission, Euroopan Baptistilähetysliitto
- BWA, Baptist World Alliance, Baptistien maailmanliitto

MUUT:

- SVKN, Suomen vapaa-kristillinen neuvosto
- SEN, Suomen ekumeeninen neuvosto, tarkkailijajäsen
- KEPA, Kehitysyhteistyön palvelukeskus
- Vapaisten kirkkokuntien radio- ja tv-toimikunta

”ENÄÄ EI HAITTAA, VAIKKA PIPARIT JÄISI PAISTAMATTA, KOSKA JOULUSSA ON KYSE PALJON SYVEMMISTÄ ASIOISTA”

Tiina Korkeamäen joulu sai uuden merkityksen, kun hän tuli uskoon. Kerran vuodessa joulukirkossa koettu pyhyys ja liikuttuminen vaihtuivat päivittäiseen Jumalan läsnäoloon ja Häneen kohdistuvaan luottamukseen.

Sara Saarela

Tiina Korkeamäen jouluun on jo vuosia kuulunut joulukirkko ja perinteiset jouluruoat. Nykyisin joulu on aika, jolloin Tiina nauttii rauhasta, perheen seurasta ja Jumalan läsnäolosta. Toisin kuin ennen, nykyään joulu ei ole irrallinen pyhä, johon täytyy valmistautua viikkoja tai kuukautta ennen, vaan joulu on juhla, jossa korostuu se sanoma, joka kulkee arjessa mukana joka päivä.

–Joulussa parasta on kynttilänvalo ja rauha. Minulle rauha tarkoittaa konkreettista, fyysistä lepoa, kun ei tarvitse tehdä mitään. Rauha on myös sitä, kun tietää, että asiat on Jumalan käsissä eikä tarvitse pelätä ja murehtia, Tiina kiteyttää.

Punaisella potkukelkalla kirkkoon

Lapsena Tiinan perhe vietti joulua tavalliseen suomalaiseen tapaan: oli joululaulukoita, haettiin kuusi, saunottiin ja jaettiin lahjat. Tiina muistaa myös, kuinka lähes joka joulu mentiin aamulla seitsemältä joulukirkkoon.

–Muistan yhden joulun, kun sain punaisen potkukelkan ja menimme sillä äitini kanssa joulukirkkoon. Taisin saada samana jouluna myös virsikirjan mummultani.

Joulukirkko on siis kuulunut Tiinan jouluun jo vuosia, niin kuin monen muunkin suomalaisen jouluun.

–Kun tulin aikuiseksi ja sain kaksi lastani, kävimme joka joulu kauneimmissa joululauluissa ja joulukirkossa. Kirkossa aistittava pyhyys kosketti joka kerta ja liikutuini monesti kyyneliini asti. En ollut tuolloin vielä uskossa, mutta uskon, että tuo aika oli minun etsikköaikani.

Jouluna hautausmaalla

Vaikeimmin vammaisten lasten opettajana toimivan Tiinan suhde joulun perimmäiseen sanomaan, Jeesukseen, muuttui vuonna 2006. Vuosien prosessi, jossa Tiina koki etsineensä Jumalaa ja Jumalan kutsuneen häntä, päättyi lopulta siihen, että hän varmistui olevansa uskossa. Tarkkaa päivämäärää tästä muutoksesta on kuitenkin hankala antaa, koska se oli matka, jonka kulkemiseen meni aikaa. Jossakin vaiheessa Tiina vain tiesi, että hän oli uskossa.

Tiina Korkeamäen mielestä joulussa on parasta kynttilänvalo ja rauha.

Uskoontulo vaikutti Tiinan elämään kokonaisvaltaisesti. Myös suhde jouluun ja joihinkin jouluperinteisiin muuttui.

–Jouluun on aina kuulunut läheisten haudoilla käyminen. Pääasiassa olen käynyt kuolleen mieheni, lasteni isän, haudalla. Sitä jotenkin liitti haudalla käymiseen tietynlaista maagisuutta ja se oli ikään kuin rituaali. Ajattelin, että kuolleet ovat vielä jollakin tavalla läsnä, että he kuulevat ja näkevät, ja siksi haudalla käyminenkin tuntui tärkeältä.

Tiina toteaa, että kynttilöiden viemisen tarkoitus on tänä päivänä eri kuin ennen. Nykyään hän uskoo, että kuolleet ovat eri todellisuudessa ja kynttilöiden vieminen haudalle on kuolleiden muistamista olematta kuitenkaan sen maagisempaa. Suhdautuminen kuolemaan ylipäänsä on muuttunut, koska uskon ja Raamatun lukemisen myötä kuolemasta on tullut siinä mielessä tutumpi, että Raamattu kuvaa

kuoleman olevan luonnollinen asia ja se kertoo mitä kuoleman jälkeen tapahtuu.

–Ennen murehdin paljon sitäkin, mihin mieheni joutui kuolemansa jälkeen, mutta nyt ymmärrän, että minun tehtäväni ei ole murehtia. Ymmärrän, että Jumala kutsuu jokaista elämän aikana ja nämä asiat ovat hänen kädessään, ei minun. Muutenkin uskon myötä aloin keskittyä kuoleman sijasta enemmän elämään.

Syntymä, elämä ja kuolema

Syntymään liittyy väistämättä ajatus kuolemasta, niin evankeliumissa kuin ihmiselämässäkään. Kuolemasta onkin tullut Tiinalle siinä mielessä luonnollinen asia, että kun ennen oli helpompi viettää pääsiäisen sijaan joulua, nyt molemmat juhlat ja niiden julistamat asiat ovat osa elämää.

–Joku sanoi joskus, että joulun sanoma on helpompi ottaa vastaan, koska Jeesus kuvataan viattomana vauvana. Silloin ei

useinkaan puhuta synnistä tai siitä sanomasta, jota Jeesus julisti myöhemmin elässään. Pääsiäinen sen sijaan julistaa brutaalia sanomaa siitä, kuinka Jeesusta kidutettiin ja hän kuoli syntiemme edestä ja tämä vaatii ottamaan kantaa.

Tiinan ihanne on, että ihminen voisi elää joulun ja pääsiäisen sanomaa joka päivä todeksi, eikä sen pohtiminen jäisi vain juhlahyphien asiaksi. Sanoman tulisi vaikuttaa ihmisen elämään konkreettisesti, ihan arjen tasolla. Hän kertoo omalta kohdaltaan jouluun liittyvän esimerkin: aikoinaan joulupukin käymisen jälkeen tuli tyhjä olo, koska kaikki odotus oli keskittynyt nimenomaan valmisteluihin ja materiaan. Nyt tyhjää oloa ei enää tule.

–Ennen tuli satsattua paljon lahjojen ostamiseen ja paketoimiseen, sitä innostui ennen kaikkea siitä kaikesta valmistavasta toiminnasta. Nyt ei haittaa, vaikka piparit jäisi paistamatta, koska kyse ei ole enää ulkoisista seikoista tai perinteistä.

Lahjojenkin antaminen voi olla syvällisempää

Joulussa Tiinalle tärkeää on rauhoittamisen lisäksi perhe. Koska perheeseen kuuluu kahden aikuisen lapsen lisäksi myös kaksi lastenlasta, lahjat ovat tärkeä osa jouluaattoa.

–Meillä on ollut lasteni kanssa siitä lähtien, kun he olivat pieniä, perinne, että he tekevät minulle annettavat lahjat itse. Tämä perinne jatkuu edelleen heidän ja lastenlasteni kanssa. Itse tehdyt lahjat ovat jotenkin enemmän lahjoja kuin ostettuja ja niihin on laitettu aikaa ja taitoja.

Alunperin perinne aloitettiin sen vuoksi, että Tiina ei halunnut antaa lapsilleen rahaa, jotta he ostaisivat hänelle lahjoja. Se tuntui hullunkuriselta. Itse tehdyt lahjat ovat myös syvällisemmin ajateltuna arvokkaampia ja niissä korostuu lahjan antamisen luonne. Tiina on laajentanut tätä periaatetta omalla kohdallaan siihen, että hän tekee ystävilleenkin lahjoja, muun muassa kakkuja ja kynttilöitä.

Itse tehtyjen lahjojen ohella Tiina odottaa tältä joululta jälleen lepoa ja yhdessäoloa perheen kanssa. Kun Tiinalta kysyy, mistä hän on tänä jouluna erityisen kiitollinen, vastaus ei viivyy.

–Perheestä ja uskosta.

ERILAINEN PAIMEN JA VIIKON KOHOKOHTA

”Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta. Niitäkin minun tulee johdattaa.” Joh.10:16

Hanna Hyppönen

On aurinkoinen torstai, lokakuun 15.päivä, armon vuonna 2015. As-telen kohti Tampereen Baptisti-kirkkoa ja samalla sisälle tapahtumaan, joka on jo neljäntoista vuoden ajan ollut viikon kohokohta hyvin monelle ihmiselle. Yksi heistä on **Uki (Urho Kolomainen)** ja tapahtuma on työnimeltään työttömien ruokailu. Seurakunnassa tämä tunnetaan viikon laajimpana evankeliointi-tilaisuutena ja Uki sen työmuodon koordinaattorina.

Tiimityö kuin tanssi

Olemme Ukin kanssa sopineet, että tullen kirkolle kello 11.30, jolloin on tarkoitus aloittaa ruokakassien teko lähiympäristön vähäosaisille. Todellisuudessa torstairuokailut baptistikirkolla ovat saaneet ilmiön maineen koko kaupungissa ja asiakkaita tulee kauempaakin. Noin satametrisen ihmisjono Kissanmaankadulla jokaisena torstaina —jo tunteja ennen ovien avaamista— on saanut ihmetyksiin monet bussilla ohikulkevat kaupunkilaiset.

Ukin laatiman ruoka-aputiimin ohjelman mukaan ensimmäiset tiimiläiset ovat sinä päivänä lähteneet liikkeelle jo kello 6.50. Pääemäntä Anja Roponen kuitenkin aloittaa usein valmistelevat työt jo edellisenä päivänä. Ruoan haku kahdeltatoista eri

lahjoittajalta on saatu päätökseen puoleen päivään mennessä, jolloin kassien kokoaminen alkaa. Juuri siihen tilanteeseen astun kirkkomme keittiönovesta ja totean olevani kuin keskellä tanssia. Noin tusina tiimiläistä liikkuu sujuvasti ja vähin äänin pöytien välissä ja täyttää kassin toisensa jälkeen erilaisilla ruokatarvikkeilla. Suoraan tehtaalta tullesiin muovikasseihin sujahtaa tavaraa lihapöydältä, vihannesosastolta, leipäkärryistä ja herkku-kulmas-ta. En voi olla hämmästelemättä sitä harmoniaa, jota tiimin työskentelyssä näen. Tilanteessa aistii yhteyden ja rakkauden ilmapiirin. Yksi tiimiläisistä sanoo ääneen sen, mitä tykönäni ajattelen:

–Sellaista se on, kun jokainen löytää oman paikkansa...

Lähtökohtana halu palvella

Käsite ”oma paikka” avartuu silmiäni edessä, kun saan käsiini työttömien ruokailun syksyn ohjelman, josta näkyy, että jokainen tiimin jäsen on mukana myös ”hengellisen sapuskan” valmistamisessa ja jakamisessa. Tehtävänä voi olla joko tilaisuuden juontaminen ja aloitus tai lyhyt todistuspuheenvuoro. Puhujat ja muusikot tulevat usein tiimin ulkopuolelta ja laajemmalta hengelliseltä kentältä. Toiminnasta huokuu siis aito kristittyjen yhteys.

–Tiimiimme ovat tulleet ne, jotka haluavat palvella, Uki tarkentaa. –Mukana on myös niitä, jotka eivät kuulu seurakuntaamme. Kriteerinä on se, että on itse uskossa ja pystyy johdattamaan etsivän samalle tielle.

–Omasta seurakunnastamme tilaisuuksien kysytyimmät puhujat ovat pastori Tapio Lohikko, vankilälähettilä Salme Elo ja nuori evankelista Toni Ranta.

Ovet avataan rukoillen

Kun tämän päivän reilut 170 ruokakassia on saatu valmiiksi ja lastattu kylmäautoon, Uki kutsuu tiimin kirkkosalin puolelle yhteiseen rukoushetkeen. Siinä jokainen saa jakaa juuri sillä hetkellä tärkeäksi kokemansa asiat ja ne kerrotaan yhdessä Herralle. Samalla rukoillaan vielä ulkopuolella odottavien asiakkaitten puolesta. Pyydetään heidän osakseen sitä iankaikkista parasta, minkä jokainen tiimiläinen on itse lahjaksi saanut.

Ovet avataan kello 13.15 ja noin parisataa ihmistä täyttää nopeasti kirkkosalin. Osa jää istumaan ruokasalin puolelle. Jokainen tulija näyttää tietävän, että ensimmäiseksi tarjotaan hengellistä ruokaa. Jotkut ovat jopa sanoneet tulevansa juuri tämän ravinnon takia.

Keskivertoasiakas on Ukin silmin katsot-

–Torstai on huippuhetki asiakkaitten viikossa. Se on päivä, jolloin heitä katsotaan silmiin, heille puhutaan, heille ollaan ystävällisiä. Heitä palvellaan kuin ravintolassa. Ne asiakkaat, jotka eivät kykene itse hakemaan lämmintä ruoka-annosta ja kahvia, saavat sisarten toimesta pöytiin tarjoilun. Jokainen tiimin jäsen kokee etuoikeudekseen palvella heitä, Uki kertoo.

Historiaa ja asennemuutosta

–Näitten viikon kohokohtien historia juontaa 90-luvun lama-aikaan. Silloin seurakunnassamme syntyi halu auttaa ahdingossa olevia lähimmäisiä jollakin konkreettisella tavalla. Ajatus työttömien ruokailujen järjestämisestä alkoi itää ja varsinainen toiminta käynnistyi vuoden 2001 toukokuussa **Ilkka Kajovalan** vetämänä.

Ukilla ja Ilkalla (asiakkaitten keskuudessa Illa) oli siihen mennessä takana jo pitkä yhteistyökokemus evankelioinnin saralta. Nyt he halusivat auttaa lähimmäisiä sekä fyysisesti että hengellisesti.

–Aluksi painopiste oli sapuskassa, Uki jatkaa. –Ilkka teki käytännössä koko ruoanhakutyön. Näiltä reissuilta hänelle kertyi ajokilometrejä kolmen maailmanympärysmatkan verran.

–Kutsuja jaettiin alussa kirjallisina kirkkomme viereiseen Hipposkylään 274 kappaletta. Ensimmäisellä kerralla paikalla oli 17 ruokailijaa. Kynnys tulla kirkkoomme oli siihen aikaan vielä korkea. Monet niistä, jotka silloin kuitenkin tulivat, ovat mukana vieläkin. Tänä päivänä emme enää voi mainita tapahtumasta edes seurakunnan ilmoitusten yhteydessä Tampereläisessä, sillä kävijämäärä alkaa olla tiloihimme nähden maksimissa. Tähänastinen ”piikki” on viime kesältä – 240 ruokailijaa.

Muutoksesta asenteissa kertoo myös kahden asiakkaan välillä käyty keskustelu, jonka aikana yksi totesi, että –kaikki kirkot tarttis polttaa! Siihen toinen vastasi: –Ei nyt sentäs Illan kirkkoa!

Viestikapulan vaihto

Torstaina 15.10.2015 puhujana onkin Ilkka Kajovalta. Hän on pikku hiljaa siirtänyt vastuutehtävät kuudetta vuotta opettajan työstä eläkkeellä olevalle Ukille ja

Ennen ruokailua pidetään aina sellainen vanhanajan herätyskokous.

“ Keskivertoasiakas on Ukin silmin katsottuna reilu suomalainen mies, jolla on monta ongelmaa; työtön, eronnut, yksinäinen...”

tuna reilu suomalainen mies, jolla on moniongelmaisuuutta; työtön, eronnut, yksinäinen... Joukossa on naisiakin. Elämän melskeessä kompastuneita ja ruhjoutuneita ihmisiä...

tulee nykyään itse paikalle harvemmin. Ilkan työparina tilaisuudessa on Heikki Raatikainen, joka laulaa ja todistaa. Molemmilla miehillä on omakohtainen kokemus siitä, miten syvältä Jeesus voi ihmisen nostaa ja pelastaa.

–Olipa hyvä tilaisuus, toteaa yksi tiimiläisistä ja siirtyy nopeasti pihan puolelle, jossa ruokakassien jako on juuri alkamassa. Samaan aikaan tarjotaan lämmin ruoka ja pullakahvit ruokasalissa.

Jumalan antama sydän

Seuraan ruokakassijonon etenemistä Ukin vierestä, joka kerää asiakkailta numerolappuja. Tällaista lappua vastaan saa kassin. Jokaisen numerolapun toisella puolella on Elämän eväs – sananpaikka Raamatusta. Entisenä opettajana Uki kysyy joiltakin asiakkailta:

–Joko osaat lapussa olevan raamatunjakeen ulkoa?

Kohdalle tulee asiakas, joka katsoo Ukia silmiin ja sanoo:

–Sinulla on hyvä sydän. Jumala on sen sinulle antanut.

Viimeisten asiakkaitten saatua ruokakassit yksi tiimiläisistä toteaa:

–Uki on meille kuin paimen. Kuin kallio. Kuin iskä. Meillä on mahtava tiimi. Teemme kaiken rukouksen hengessä.

“**Viikoittain jaetaan keskimäärin 180 ruokakassia tarvitseville. Seurakunta saa ruokakasseihin tuotteita 12 eri lahjoittajalta.**”

Urho Kolomainen koordinoi nykyään työttömien ruokailua.

Paimenen unelma

Sinä aurinkoisena torstai-päivänä kello 16 aikaan kirkolta pois kävellessäni totean itsekin olevani rukouksen hengessä. Sydämessäni on kiitos Ukista - tästä erilaisesta paimenesta - ja samalla pyyntö, että hänen unelmansa toteutuisi. Unelma siitä, että hänen oma perheensä saisi kokea muutoksia, jotka purkaisivat vuosikymmenten riippuvuudet. Ja että Pyhä Henki voisi luoda kompartuneesta ja ruhjoutuneesta uuden luomuksen.

HYVÄ UUTINEN JA MERKKI, JOTA VASTAAN PUHUTAAN!

Suuren Rooman keisari päätti panna valtakunnan asiat kerralla järjestykseen. Maailman kansoista oli tehtävä väestörekisteröinti, ja jokaista perhekuntaa oli kohtuullisesti verotettava. Niinpä Joosef lähti morsiamensa kanssa Galileasta Betlehemiin henkikirjoitusta tekemään, mutta nopeasti hänen matkasuunnitelmansa mutkistui, koska morsian oli raskaana.

Joosefin sokki

”Ensimmäinen joulu” alkaa Joosefin sokilla, kun hän toteaa morsiamensa odottavan lasta ilman, että tämä olisi kertonut siitä sulhaselleen. Koko tilanne tuli miehelle järkytyksenä. Hän tiesi ainoastaan sen, ettei ollut lapsen biologinen isä, eikä tapa, jolla kertomuksen kirjoittaja jälkeensä kuvaa tilannetta, jätä mitään mahdollisuutta sellaiselle selitykselle. Joosef oli hurskas eikä tahtonut saattaa Maria häpeään, hän aikoi kaikessa hiljaisuudessa hylätä hänet. Samalla laatusanalla ”hurskas” kuvataan myös muita Raamatun ensimmäisen joulun henkilöitä: Sakariasta, Elisabetia ja Simeonia.

Hurskaan ja oikean juutalaisen omatunto oli halukas noudattamaan lakia. Sellainen sydän myös vaati aviorikkojalle kuolemantuomiota kivittämällä. Vaikka hyvänä juutalaisena hän olisi osoittautunut lain puolesta kiivailijaksi, hän ei voinut julkistaa Marian sopimatonta käytöstä. Joosef ei halunnut Marialle julkista häpeän merkkiä. Mooseksen avioliittolain mukaan Joosef olisi ehkä voinut jättää Marialle myös erokirjeen ilman julkisuutta. Kuitenkin hän päätti välttää kaikkea mahdollista skandaalia. On pakko ihaila miehen hyvää tahtoa, sillä hän ilmeisestikin rakasti Mariaa ja oli järkyttynyt tämän raskaudesta. Joosefilla oli nyt lyhyt, mutta sydäntä särkevä taistelu lakia noudattavan oman tunnon ja rakkauden välillä. Hän ei voinut vielä tietää, kuten Matteus kirjoittaa, ”että Maria oli raskaana Pyhästä Hengestä”. Tällä tavalla evankelista kertoo, ettei Joosef, eikä kukaan muukaan mies ollut vastuussa Marian raskaudesta.

Joosef oli tehnyt päätöksensä. Hän suojaisi Mariaa ja lasta avio-

liitolla. Mutta juuri silloin keisari Augustus antoi käskyn, että koko valtakunta oli pantava verolle. Niin Joosefin lähti Galileasta Betlehemiin verollepanoa varten kihlattunsa, Marian, kanssa, joka oli raskaana. Edessä oli ankea ja vaarallinen matka, mitä ei vähäkään juhlistanut kansanpaljouden kokoontuminen, henkikirjoitus ja veron maksu. Kuitenkin matka näyttää tuleen sopivaan aikaan ennen kun huhut Marian käsittämättömästä käytöksestä paljastuisivat koko kotikylälle.

Luotettavat todistajat

Itse tapahtumasta ovat evankelistat Matteus ja Luukas jälkeensä kertoneet monia eri asioita. Matteus kertoo tapahtuman Joosefin ja Luukas Marian näkökulmasta. Yhdessä molemmat kertomukset harmonisoivat toisiaan. Ensimmäinen kertoja, publikaani Leevi-Matteus, oli ammattinsa tähden tottunut pitämään asiat ja laskut järjestyksessä. Myös Luukas harjoitti lääkärin ammatissaan selvää harkintaa ja asioiden analysointia, ja siksi heidän todistuksiaan joulun tapahtumista voidaan arvostaa ammattimaisen pätevinä. Silti joulun tapahtumissa ihmismieltä ehkä eniten hämmentää profeetta Jesajan ennakoilmoitus jo vuosisatoja ennen Messiaan syntymää.

Kristikunta on perinteisesti kiteyttänyt joulun sanoman Jesajan profetian toiseen osaan: ”Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu. Hänen harteillaan on herruus, ja hänen nimensä on Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhanruhtinas” (Jes. 9:5). Tämä on se osa evankeliumia, josta iloitsemme erityisesti tähän aikaan vuodesta. Evankeliumi (kreik. euangelion) on todellakin Jumalan hyvä uutinen Kristuksesta ihmiskunnan Pelas-

tajana. Kuinka oikein useimmat jumaluusoppineet sanovatkaan: ”Jeesus Kristus on Jumalan Sana, Isä Jumalan kuva ja ihmiskuntaa rakastavan Isän pelastussanoma.”

Ensimmäiseen osaan jouluevankeliumia (Jes. 7:14) sitä vastoin sisältyy Matteuksen mainitsema, jälkimaailmalle paljon kritiikkiä tuottanut Jesajan lausunto neitsyestä, joka on raskaana. Kuinka neitsyestä syntyminen voisi olla mahdollista? Apostolien kertomana tähän ilmoitukseen sisältyy samanaikaisesti hyvää ja huonoa, iloista juhlaa ja pelonsekaista odotusta. Hyvin harvoin lukija tulee ajatelleeksi, että ennen riemulla vastaanotettavaa ilouutista Vapahtajasta, kihlaparin mielenrauhan rikkoi piilevä, pelottava kivityksen uhka. Joosefille huono uutinen paljastui melko varhain, mutta silti inhimillisesti katsoen ehkä vähän liian myöhään: Jos, ja kun hänen morsiamensa tila tulee julkiseksi, Mariaa saattaa uhatta kuolemantuomio kivittämällä.

Odottiko Mariaa oikeasti kivitystuomio?

Rooman laista huolimatta kivityksiä todella tapahtui Uuden testamentin ajalla, ja Jeesus itsekin joutui Jumalan pilkasta syytettynä kivitysuhan alaiseksi, mutta Jeesus kätkeytyi ja lähti temppeleistä (Joh 8:59). Sen sijaan Stefanus ja Paavali eivät vältäneet kivityksiä tulemistä. Kaiken kaikkiaan, jonkun harhautuneen naisen kivitys noina vuosikymmeninä tuskin oli niin suuri juttu, että juutalaiset olisivat sellaisesta aina jättäneet suullisen tai kirjallisen selvityksen roomalaiseen oikeuteen. Vihaiset juutalaiset lainoppineet ja sukulaiset ehkä halusivat hoitaa nopeasti niin ikävän asian pois päiväjärjestyksestä, että elämä taas saisi jatkua normaalisti.

On järkyttävää ajatella, että pahimmassa tapauksessa Mariaa uhkasi mahdollinen kivitystuomio, koska hän oli raskaana ennen avioliittoa. Onneksi uhka ei koskaan toteutunut, vaan Jeesuslapsi syntyi lähes turvallisesti neitsyt Mariasta hänen ensimmäisenä lapsenaan. Kun avioliitto oli lopullisesti solmittu, Joosefin ja Marian elämä jatkui muiden ihmisten tavalla ja heille syntyi poikaparvi: Jaakob, Joosef, Simon, Juudas ja ainakin kaksi tai kolme tytärtä (tosin katolinen kirkko opettaa, että mainitut veljet ja sisaret oikeasti olivatkin hänen serkkujaan ja että Maria oli pysyvästi neitsyt).

Häiritsevä tosiasia

Häiritsevin asia jouluevankeliumin lukijoille ei kuitenkaan ole ollut Marian mahdollinen kivitystuomio, vaan Jeesuksen syntymisen neitsyt Mariasta. Karkeasti arvioiden noin puolet kristikunnan teologeista ei taida uskoa kirjaimelliseen Jeesuksen syntymiseen neitsyestä. Sen tähden he, harvojen ateistien tavoin yrittävät kierrellä sitä, kuka olisi voinut ollut Jeesuksen biologinen isä. Matteus ja Luukas viittaavat muinaiseen Jesajan profetiaan, mutta eivät katso tarpeelliseksi mainita sitä teksteissään. Matteus siirtää sen lopullisen toteutumisen kauas Jesajan ajasta, aina keisari Augustuksen aikaan saakka. Nykyajan teologit puolestaan mieluummin vähättelevät neitseestä syntymisen merkitystä tai väistävät asian kokonaan. Yhtenä puolustuksena yritetään pitää sitä, etteivät Uuden testamentin kirjoittajatkaan, Matteusta ja Luukasta lukuun ottamatta, halunneet tuoda asiaa julkisuuteen. Silti väitän kaiken pienenkin, mikä liittyy Jeesukseen, olevan tärkeää.

Kun Raamatun tutkijat ovat selittäneet sanaa ”neitsyt”, he ovat

tulleet erilaisiin johtopäätöksiin. Osan mielestä sana voi tarkoittaa lähes ketä tahansa nuorta naimaikäistä naista. Silti mielestäni tarkimpien lukemieni alkukielen tutkimusten mukaan voidaan sanoa, että ilmaisu ”almah” (hepr.) = ”parthenos” (kreik.) eli neitsyt, mikä tarkoittaa ”kunniallinen nuori naimaton nainen”, joka joulutekstin mukaan synnyttää pojan nimeltä IMMANUEL.

Jos Raamatun lukija ja tutkija reilusti myöntää Jeesuksen Kristuksen ennalta olemisen ja todellisen lihaksi tulemisen, hän on jo ottanut pisimmän ja vaikeimman askeleen Kristuksen syntymän yliluonnollisen ihmeen ymmärtämiseen. Eihän ihmisen syntymä ilman yliluonnollista elementtiä sellaisenaan kykene selittämään jumaluuden tosiasiaa, sillä Kristuksen lihaksi tuleminen on paljon enemmän kuin Jumalan Pyhän Hengen asuminen kenen tahansa ihmisen sydämessä. Varsinkin Kristuksen sovitustyön kannalta Pyhästä Hengestä sikiämisen ja neitsyt Mariasta syntymisen – kuten Matteus ilmaisee tapahtuman – hyväksyminen vaikuttaa kaikkein johdonmukaisimmalta ratkaisulta. Sen sijaan Jeesuksen syntymisen maallisen, lihallisen isän ja äidin suhteesta ei sitä olisi.

Evankelistat kertovat vakuuttavan yhtäläisesti Jeesuksen yliluonnollisesta syntymästä, jossa Herrallamme ei ollut biologista isää. Jeesuksen lähettäminen maailmaan oli ihmeiden ihme. Ei edes nykytiede tunne toista yhtä hämmästyttävää tapahtumaa ihmiskunnan historiassa. Jumala lähetti Poikansa maailmaan Pelastajaksi antamatta hänelle miestä isäksi, mutta valitsi hänelle ihmisten joukosta naisen äidiksi. Näin Jeesus on sekä Jumalan Poika että Ihmisen poika. Ennen

kaikkea mieleemme täyttyy suurella kiitollisuudella tietäessämme, että hänen nimensä on Immanuel = Jumala kanssamme. Hänen nimensä ei ole Immanu-ish = ihminen kanssamme. Silloinhan hän olisi vain joku profeetoista, suurista opettajista tai hämmästyttävistä ihmeiden tekijöistä, mutta nyt Jeesus Kristus on todella suurempi kuin kukaan profeetta, opettaja tai mestari.

Jokainen jouluevankeiumin kuulija ja lukija arvostaa Matteuksen ja Luukkaan kahdesta näkökulmasta kerrottua maailmanhistorian ihmeellisintä syntymäkertomusta sen mukaan, kuinka hän uskoo Kaikkivaltiaan Jumalan rakkauteen ja valtaan tehdä mitä hän tahtoo. Asia on, kuten enkeli Gabriel lausui Marialle: ”Sillä Jumalalle mikään ei ole mahdotonta” (Luuk. 1:37). Se merkitsee, että Jumalalle mikään ihme ei ole pelkkä ihme, vaan se voi olla merkki häneltä, jolla on kaikki valta ja kaikki tieto. Tietysti myös kaikki luonnonlait ovat yksinkertaisesti Jumalan tahdon ilmaisua, mutta hän ei ole ilmaissut niiden kautta kaikkea tahtoaan. Jumala on henki. Jumala on persoona. Hän pitää oman valtansa alla kaikkea elämää ja rakastaa sitä kaikissa muodoissaan. Kristittyjen rakastama Johanneksen pro-

toevankeliumi tai pienoisevankeiumi (Joh. 3:16) ilmaisee lyhyesti Jumalan rakkauden tarkoituksen hänen Poikansa lähettämisessä maailmaan kuolemaan meidän edestämme. Matteuksen evankeliumin alkuluvut ovat hyvä johdanto Vanhan testamentin profetioiden täyttymykseen Messiaasta, joka on Kristus, Herra.

Kristikunta on alusta alkaen uskonut Jeesuksen neitseelliseen syntymään. Siksi se on kirjoitettu kristittyjen yhdeksi fundamentiksi eli perusopiksi ja säilynyt kautta aikain uskomme vakaana peruskivenä. Kun uskontunnustus Jeesuksen syntymästä kuulostaa yksinkertaiselta – ”Jeesus Kristus sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta” – miksi se sitten aiheuttaa niin paljon hämminkiä?

”Merkki jota vastaan puhutaan”

Haluan vielä kerran Martti Lutherin myötä palata almah-sanaan. Hän oli tutkinut paljon neitseestä syntymistä alkutekstien valossa, koska hänen väitettiin sanoneen: ”Jos joku juutalainen tai kristitty voi osoittaa yhdenkään paikan Vanhasta testamentista, jossa sana ”almah” tarkoittaa nainutta naista, niin annan hänelle sata floriinia; vaikka Jumala yksin tietää, mistä ne

saisin.” Luther ei tietenkään ole ollut ainoa Raamatun tutkija, joka todisti, että Raamatusta ei löydy yhtäkään kohta, missä almah sanaa käytettäisiin nuoresta neitseystensä menettäneestä naisesta. Raamattu on joskus karkean realistinen. Sen mukaan neitsyt ja miehen kanssa maannut nainen eivät voi olla yksi ja sama henkilö.

On merkittävää, että Vanhan testamentin kreikan käännöksen (Septuaginta = LXX) kääntäjät olivat juutalaisia. He käänsivät almah = neitsyt -sanan yli sata vuotta Matteusta aikaisemmin samalla tavalla ja kykenivät parhaiten löytämään yhteisymmärryksen heprean sanojen tulkinnaissa. He totesivat ilmaisun tulevan suoraan almah-sanan juuresta. Se korostaa nuoresta miehestä tietämättömän neidon ”piilottamista” tai ”peittämistä”. Mooseksen laissa, kuten myös evankelista Matteuksen evankeliumissa, käytetään sanaa ”neitsyt” tässä merkityksessä. Itämaisäsa oli tavan mukaista eristää ja sulkea neitsyet julkisuudesta ja miesten keskusteluyhteydestä. Näin eristettynä neitsyt Maria kantoi kohdussaan Jumalan antamaa ihmettä ja merkkiä.

Messias tulisi syntymään puhtaasta ja turmeltumattomasta neitsyestä. Immanuel -nimi ilmaisee hänessä kahden luonnon, Jumalan ja ihmisen välisen liiton. Hän on välittäjä, tai välimies, joka on molempia: Jumala ja ihminen. Hän tuli yhdistämään ihmiset toisiinsa maan päällä ja Jumalaan korkeudessa, että Jumala voisi toteuttaa hengellisen läsnäolonsa kansansa keskuudessa.

Vaikka lupaus merkistä, ”neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan”, annettiin jo kuningas Aahasen aikana, Matteus siirtää enusmerkin sen julistuspäivästä 340 vuotta myöhäisemmäksi tapahtumaksi. Jumalan aika on niin toisenlainen kuin ihmiskunnan kalenterien ajanlaskelmat. Ihmiset luonnollisesti odottavat asioita elinaikanaan, mutta Jumalaa eivät ihmisten ajanlaskut rajoita. Hän toteuttaa ihmiskunnalle lupamansa asiat omana aikanaan.

Ilouutinen Betlehemin paimenille

Jumalan lupaamien hyvien, vaikkakin häkellyttävien uutisten vuoro ei jäänyt tulematta, vaikka niitä ei keskellä yötä osattu odottaa. Yhtäkkiä paimenten edessä seisoi Herran enkeli ja Herran kirkkaus loisti heidän ympäril-

lään. Pelästyneille Betlehemin kedon paimenille ilmoitettiin suuri ja iloinen uutinen: ”Teille on tänään Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä.”

Seimen lapsen, Jeesuksen, syntymisen neitsyt Mariasta on kristitylle kiistatta joulun ydin ja samalla käsittämättömän suuri ihme. Kristuksen syntymä tapahtui oikeaan aikaan samalla tavalla kuin hänen ristinkuolemansa kolmekymmentäkolme vuotta myöhemmin, josta apostoli Paavali kirjoitti Rooman uskoville: ”Kun olimme vielä heikkoja, Kristus kuoli oikeaan aikaan jumalattomien puolesta” (Room. 5:6).

Nyt, vuonna 2015, joulujuhlinnan keskellä iloitsen monien kristittyjen kanssa hartaana muistellen psalmin sanoja: ”Herran säädökset ovat todet ja vanhurskaat kaikki tyynni”(Ps. 19:10).

Totisesti, *”Kiitos Jumalalle hänen sanoin kuvaamattomasta lahjastaan”* (2. Kor. 9:15)!

Jorma Lempinen

Maija Latvala

PIMEETÄ?

Sotaa riittää. Kansat vaeltavat. Jotkut yrittävät vahingoittaa vaeltajia kivillä ja polttopulloilla, toiset sanoilla. Ihmisen kurittama luonto huokaa. Pimeys kasvaa. Syksyisen yön taivaalla loistaa kuin pisteenä hiilenmustan iin päällä punainen verikuu.

Tämän kaikenhan täytyy merkitä jotakin. Loppu on lähellä, vähintäänkin lopun alku.

Paitsi että.

Kuva pimeästä ajasta ja maailmasta on valikoitu, murto-osatotuus. Toimittaja Kari Räisänen myöntää (Helsingin Sanomat, 20.10.2015), että hänen ammattikunnallaan on taipumusta kirjoittaa pääasiassa ikäviä uutisia. Poikkeuksena säännöstä hän tarjoilee tekstissään vain hyviä uutisia, joiden lähde on ruotsalainen tilastotieteilijä **Hans Rosling**. Tilastot ovat tehneet tieteilijälleen yksiselitteisen selväksi, että maailmasta on tullut parempi. YK:n tavoite äärimmäisen köyhyyden poistamisesta on kuin onkin toteutumassa. Suuri enemmistö tytöistä pääsee nykyisin jo kouluun. Lapsikuolleisuus on romahtanut. Elintaso nousee maailman köyhimmillä alueilla.

Rosling ei ole ainoa positiivari. Eteeni on osunut viime aikoina useampia lehtijuttuja, joissa nostetaan esiin toisaalta hidas, toisaalta vakaa kehitys kohti hyvää. Niinpä tiedän, että 91 prosenttia maailmamme nuorista aikuisista osaa lukea. Tänä vuonna syntyvien lasten eliniänodote on jo 70 vuotta. Vuoden 2000 alusta 6,2 miljoonaa ihmistä on säästynyt malariakuolemalta hyttysverkon ansiosta. Ja ajatelkaapa, että 95 prosenttia ihmisistä asuu kännyköiden kuuluvuusalueella. 43 prosenttia pääsee kotoaan nettiin. Tämä parantaa elämänlaatua ja luo työtä.

Sitä alkaa tuntea olevansa pakotettu tarkistamaan mielikuvaa pöhövatsaisista, alastomista, karpäsiä kuhisevista ja kuravettä juovista afrikkalaislapsista maailman enemmistön kuvana.

Mutta entäpä ne sodat ja pakolaiset ja pakolaisvastaiset ja ympäristö ja verikuu?

Nämä kaikki ovat tosiasioita, mutta muiden tosiasioiden joukossa. Tiedonvälitys on runsaampaa, ulottuvampaa ja nopeampaa kuin milloinkaan. Sodat, kriisit ja onnettomuudet ovat uutinen. Rauha, seesteisyys ja onni eivät ole. Syntyy vaikutelma, että kaikkialla soditaan jatkuvasti. Ei sodita. Konfliktit ovat vähentyneet. Luotettavaa tietoa asiasta löytyy helposti, mutta päivittäisen lehden selailun sijasta on mahdollisesti hiukan googlettava tai tubetettava päästäkseen siihen käsiksi.

Pakolaisuus ei tokikaan ole asiana uusi, kuten eivät myöskään monet niistä Lähi-Idän ja Afrikan alueiden kriiseistä, jotka pakolaisuutta tuottavat. Kaikki kotinsa jättäneet eivät enää jumiudu pakolaisleireille. Lähi-Idän ja Afrikan kriiseistä on tullut siksi eurooppalainen ongelma. Tilanne muistuttaa naapurin perheväkivaltaa. Sitä tapahtuu, vaikken kuulijain lyönnejä seinän läpi. Kuuleminen vain tekee kuulijan tietoiseksi ja velvoittaa puuttumaan. Juuri näin on käynyt nyt pohjoisimmassakin Euroopassa. Sen sijaan, että lyönnit olisivat jääneet kuulumattomiin, ne ovat tulleet kaukaa korvamme juureen.

Kylmäsydämiset kivienheittelijät ja nälviäjtkään eivät ole aikamme erityispiirre. Aikamme erityispiirre on, että heitä on suhteellisesti vähemmän kuin koskaan. Rikollisuus on konfliktien tavoin jatkuvasti vähenemään päin useissa maailman maissa. Me nykyihmiset kykenemme suhtautumaan toisiimme empaattisemmin kuin edeltäneet sukupolvet. Yhdeksi ilmiötä selittäväksi tekijäksi on uskottavasti esitetty korkeakirjallisuutta. Se rikkoo kaavamaisia odotuksiamme ja tuo eteemme erilaisten näkökulmien universumin. Tämän on havaittu kehittäväni niin sanottua

mielen teoriaa, käsitystämme siitä, että toisilla ihmisillä onkin yllättäen omat ajatuksensa ja tunteensa. Jos tämän ymmärtää, on todennäköistä, että nuo ajatukset ja tunteet myös huomioi.

Jatkuvasti pahenevat ympäristöongelmat ovat kiistatta ajallemme ominaisia. Toistaiseksi ei ole silti ilmennyt syytä olettaa, että ongelmalle ei voitaisi tehdä mitään. Otsonikerroksen elpymiseen johtaneet toimet ovat rohkaiseva esimerkki onnistuneesta inhimillisestä interventiosta.

Entä se verikuu?

Niitä on ollut ennenkin. Niitä lienee tulevaisuudessakin. Ne tulevat, ne menevät. Keskitytään häneen, joka verellä ja ylösnousemuksensa valolla on tehnyt meidät kuolleista eläviksi. Hän kun ei mene ja tule, vaan on ja pysyy.

Ei eskatologisista puhuminen tietenkään pahasta ole, mutta lopunajallinen puheenpartemme ei voi perustua todellisuuden vääristelyyn. Jos todellisuus ei vastaa tulkintaamme Ilmestyskirjasta, tuleeko muuttaa todellisuutta vai tulkintaa? Maailman selittäminen ennenkuulumattoman hyvän sijasta ennennäkemättömän pimeäksi on hankalaa, ellei usko massiivisiin salaliittoteorioihin meille välitetyn tiedon tietoisesta vääristelystä. Salaliittoja enemmän uskon liittoon, joka on niin julkinen, että siitä tulee kertoa jokaiselle. Se on liitto, jossa liitymme maailmamme korkeinta hyvyttä, eksakteinta totuutta ja suurinta valoakin korkeampaan, totuudellisempaan ja suurempaan. Kun tämä hyvä, tosi ja suuri Jumala syntyi aikaan ja paikkaan, laulettiin kunniaa korkeuksiin ja maahan rauhaa ihmisten kesken. Meitä kohtaan Jumalalla on hyvä tahto.

Iloitaankin tänä jouluna siitä, että rauha ja hyvyys ovat läsnä ihmiskunnan elämässä juuri nyt enemmän kuin koskaan. Muistetaan niitä, jotka kärsivät, rukoillen, että heidän kuoleman varjon maahansa saisi loistaa kirkkaus.

Vanha "Pinni", odottaen läksiäisjuhlaan saapuvaa väkeä.

Vuonna 1971 valmistunut kirkko sijaitsee Kissanmaan kaupunginosassa.

Tampereen seurakunta 125 vuotta

Baptistiseurakuntia on ollut Suomessa vuodesta 1856 lähtien. Osa syntyneistä seurakunnista on yhä toiminnassa, osa on kuollut pois, mutta uusiakin on syntynyt.

Anneli Lohikko

Kun baptismi saapui maahamme, se koki voimakasta vastarintaa, jopa vainoa. Monet baptistisaarnaajat joutuivat tuomiokapitulien kuultaviksi, joitain vangittiin. Harvinaista ei myöskään ollut hengellisten tilaisuuksien häirintä. Tilanne alkoi hiljalleen helpottua eriuskolaislain (1889) tultua voimaan ja seurakuntien järjestäytyttyä sen myötä.

Seurakunnan alkuvaiheita

Tampereen seurakunta aloitti virallisen toimintansa vuonna 1890. Sitä ennen, vuodesta 1887 alkaen, pieni ryhmä baptistiuskuvia oli alkanut kokoontua yksityiskodissa säännöllisesti. Toiminta sai järjestyneemmän muodon seuraavana vuonna, kun Vaasan ruotsinkielisen baptistiseurakunnan saarnaaja Johan Liljestränd alkoi vierailulla Tampereella pari kertaa kuukaudessa ja pitää ryhmälle ehtoollistilaisuuksia.

Seurakunta joutui alkuvuosina muuttamaan usein toimitiloja eikä uutta ollut helppo saada vuokratuksi, koska "Kasturit" eivät olleet haluttuja vuokralaisia. Niinpä seurakunta ehti kokoontua kaikkiaan viidessä eri paikassa ennen kuin sai pysyvät tilat vuonna 1900 silloisen seurakunnan johtajan Jonas Anderssonin kiinteistöstä Pinninkatu 29 eli "Pinnistä" kuten sitä yleisesti kutsuttiin. Se säilyi seurakunnan kokoontumispaikkana vuoden 1970 maaliskuulle asti.

Seurakuntakuria ja herätystä

Monenlaisia vaiheita mahtuu seurakunnan historiaan. 1900-luvun alussa seurakuntakuria oli varsin tiukkaa. Tämän tekee ymmärrettäväksi erityisesti baptistien seurakuntanäkemykset, joka perustuu siihen, että seurakuntaan voi kuulua ainoastaan

henkilökohtaisen ratkaisun tehneitä uskovia.

Niin kuin elämässä aina, niin on seurakuntakin kokenut sekä menestyksen että tappioiden kausia. Tampereella muistetaan yhä 1930-luvulla koettu "Tervosen aika", jolloin tuli paljon ihmisiä uskoon, ei ainoastaan Tampereella vaan lähes koko baptistiyhdyskunnassa.

Toivo Tervonen oli evankelista ja hän pystyi pitämään hengellisiä tilaisuuksia jopa yksin, koska oli laulu- ja soittotaitoinen mies. Tervosen herätysten seurauksena seurakunnan kuoro kasvoi niin suureksi, että kuorolava kävi ahtaaksi. Monet, joiden uskonelämä oli alkanut kylmetä, kokivat uskonsa uudistumisen ja tulivat toimintaan jälleen mukaan.

Seurakunta muuttaa Kissanmaalle

1960-luvulla koettiin puolestaan vaikeuksia. Työntekijät vaihtuivat tiheään, mikä on työn kannalta aina huono asia. Vuosikymmenen lopulla kävi lisäksi selväksi, että "Pinnin" vanhaa kirkkorakennusta odotti purkutuomio. Sen tilalle olisi pitänyt rakentaa kerrostalo, johon seurakunta ei voinut ryhtyä. Piti löytää uusi tontti. Sellainen löytyi Kissanmaan kaupunginosasta.

Uuden kirkon rakentaminen nosti selvästi seurakuntalaisten aktiivisuutta. Ison haasteen edessä jokainen seurakuntalainen tiesi olevansa tärkeä. Työ annettiin seurakuntaan kuuluvan rakennusmestari Allan Auttilan johtoon. Palkattujen työmiesten lisäksi tehtiin paljon talkootöitä, ja erityisesti seurakunnan miehiä tarvittiin siihen. Naiset puolestaan järjestivät myyjäisiä keskimäärin kerran kuukaudessa ja keräsivät siten varoja kirkkorakennuksen hyväksi.

Tammikuussa 1971 seurakunta vietti uuden kirkon vihkiäisjuhlia.

Toiminta vilkastuu

Rakennusurakan jälkeen seurakunta siirtyi myös hengellisesti uudelleen vaiheeseen. 1976 seurakunta valitsi pastorikseen Lauri Kotkavuoren, joka hoiti tehtävää 12 vuotta. Toiminta vilkastui ja unohduksissa ollut maaseututyö aloitettiin uudelleen niillä paikkakunnilla, joissa seurakunta oli aikaisemminkin toiminut.

Lapsetkin huomioitiin. Pyhäkoulu- ja kerhotyö laajeni eri puolille kaupunkia. 1960-luvun lopulla hankittu Lähdekorven leirialue Kurussa antoi hyvät mahdollisuudet niin kesä- kuin talvileirien pitoon.

Amerikkalaisen evankelista Michael Gottin kokoussarjat 1980-luvulla toivat jälleen herätyksen tuulahduksia seurakuntaan. Vuosikymmenen loppupuolella Lauri Kotkavuori siirtyi yhdyskunnan palvelukseen ja hänen työtään valittiin jatkamaan jo vuodesta 1984 toisena työntekijänä toiminnut Tapio Lohikko, joka toimii yhä seurakunnan pastorina.

Elävä seurakunta

Viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana työtä on alettu määrätietoisesti kehittää. Vuosittain seurakunta on keskittynyt johonkin tiettyyn toimialueeseensa, mikä on osoittautunut hyväksi. Vanhimmisto on ollut avainasemassa tässä suunnittelussa.

Elävä seurakunta on ollut kaksi viime vuotta seurakunnan painopistealueena. Vuoden 2014 toimintasuunnitelmassa todetaan seuraavaa:

– Perinteinen tapa seurakunnan määrittää itsensä opin kautta onkin viime vuosina korvautunut – tai ainakin saanut rinnal-

leen – tavan määrittää itsensä tehtävän (missio) kautta; tämä perustuu seurakuntaelämään mukaan tulleseeseen strategiseen ajatteluun.

Samalla teemalla on työ jatkunut tänäkin vuonna, koska koettiin, että sen toteutumiseen tarvitaan pitkäjänteistä työtä. Seurakunnan tämän vuoden toimintasuunnitelmasta vielä lainaus:

– Elävän seurakunnan on mahdollista kehittää toimintaansa oikean suuntaiseksi, koska se kykenee arvioimaan olemassa olevat lahjat ja muut resurssit niin, että ne voidaan suhteuttaa olemassa oleviin tarpeisiin. Elävä seurakunta kykenee myös uudistumaan ja tarvittaessa muuttamaan toimintojaan, mutta se ei harrasta muutosta muutoksen itsensä tähden vaan perustellusti, tarkoituksen mukaisesti. Mutta yli kaiken muun elävä seurakunta uskoo Jumalaan, joka tekee mahdollittoman mahdolliseksi!

– Vuoden 2015 suuri haaste tuleekin olemaan se, miten osaamme juuri nämä asiat suhteuttaa toisiinsa. Eli: seurakunnassamme olevat hengelliset ja luonnolliset lahjat ja resurssit (myös taloudelliset) suhteutettuna niihin seurakunnan sekä ympäröivän maailman haasteisiin, joihin koemme johdatusta vastata, sekä: missä määrin uskomme Jumalan täyttävän ne tarpeemme, jotka ovat yli meidän mahdollisuuksiemme pyrkiessämme toimittamaan asioita, jotka koemme tehtäväksemme vuonna 2015.

Tästä on 125-vuotiaan hyvä jatkaa eteenpäin. Määrätietoisesti ja Jumalan mahdollisuuksiin yhä turvaten.

Suomen luterilaiset ja baptistit yhteisessä neuvottelussa Vaajakoskella

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon ja maamme suomen- ja ruotsinkielisten baptistien väliset seitsemänneen neuvottelut käytiin lokakuun lopulla Vaajakoskella.

Suomen Baptistikirkko ja Finlands svenska baptistsamfund sekä Suomen evankelis-luterilainen kirkko järjestivät seitsemänneen teologisen neuvottelun 29.–30.10.2015 Vaajakosken baptistiseurakunnan tiloissa Jyväskylässä. Edelliset kuusi keskustelua on käyty vuosina 1997, 2000, 2003, 2006, 2009 ja 2012. Neuvottelun aiheena olivat ”jumalanpalvelus kirkon itseymmärryksen kuvana” sekä ”seurakunnan jäsenyys ja vapaaehtoistyö”.

Teemaa ”jumalanpalvelus kirkon itseymmärryksen kuvana” käsiteltiin niin yhteisen liturgianhistoriallisen pohjan, jumalanpalvelustilan symboliikan, jumalanpalveluselämän eri muotojen ja jumalanpalvelusjärjestyksen keskeisten osien kuin musiikillisten ilmaisumuotojen valossa. Yhteinen perusta on juutalais-kristillisessä perinteessä eli synagogajumalanpalveluksessa ja varhaiskirkon jumalanpalveluselämän keskeisissä osissa kuten sana, rukous ja ehtoollinen. Kummankin perinteeseen reformaatio toi mukanaan virret ja hengelliset laulut sekä seurakunnan yhteisen osallistumisen. Molempien perinteiden mukaan jumalanpalveluksessa on tärkeintä kohdata Jeesus Kristus ja toinen toisemme hänen ruumiinsa jäseninä. Jumalanpalveluksesta lähetetään arkeen palvelemaan Herraa ja lähimmäistä.

Molemmat osapuolet pitävät jo varhaiskirkkoon juontuvaa perintöä jumalanpalveluselämän lähtökohtana myös tänään, vaikka esimerkiksi musiikilliset ilmaisut muuttuvat. Baptistinen jumalanpalveluselämän perinne juontuu yksinkertaisesta rukouksesta ja lyhyistä puheenvuoroista, keskinäisestä läheisyydestä sekä vuoropuheluun kutsuvasta saarnasta. Luterilaisessa kirkossa on viime vuosikymmeninä yleisesti palattu vanhaan perinteeseen viettä ehtoollisjumalanpalvelusta eli messua joka viikko. Sana ja ehtoollinen nähdään luterilaisuudessa Kristuksen todellisen läsnäolon ja armon välittävänä jumalanpalveluksen keskuksena. Baptistit korostavat enemmän sanan ja saarnan merkitystä, mutta viime vuosina on alettu viettää ehtoollista useammin ja otettu paikoin käyt-

töön esimerkiksi synnintunnustus ja uskontunnustus. Ehtoollisen ymmärtämisessä muisto- ja yhteysateriaksi halutaan antaa tilaa mysteerille. Hengellisessä laulukirjassa on paljonkin yhteistä perustaa myös luterilaisten kanssa. Samoin jumalanpalvelustilassa voi nykyisin olla enemmän symboliikkaa.

Seurakunnan jäsenyydestä ja vapaaehtoistyöstä todettiin, että vapaaehtoistoiminta ei ole erillinen toimintamuoto vaan tapa toteuttaa kristityn kutsumusta seurakunnan jäsenenä. Seurakunta on Kristuksen ruumis, ja jokainen sen jäsen on osa ruumista. Kullakin on oma armolahjansa. Vapaaehtoistoiminnan tehtävä on kutsua ihmisiä osallisuuteen rakkauden ja vastuun yhteisössä ja tarjota jokaiselle mahdollisuus antaa aikaansa ja osaamistaan yhteiseen käyttöön. Näin voidaan vahvistaa Kristuksen opetuslapsena kasvamista, keskinäistä yhteyttä, todistusta ja palvelua.

Luterilainen kutsumusajatus ohjaa kristittyjä olemaan arkisella työllään osallisina Jumalan tekoihin maailmassa. Vapaaehtoistoiminta voi olla osa tätä kutsumusta. Kasteen ja uskon kautta meidät on kutsuttu osallisuuteen ja yhteyteen Kristuksen ja toistemme kanssa. Kirkon taloudellisten resurssien supistuminen korostaa vapaaehtoistoiminnan merkitystä ja arvoa. Niin työntekijät kuin seurakuntalaiset haastetaan uudella tapaa toteuttamaan kirkon olemusta ja seurakuntalaisuutta. Seurakunnan jäsenyyttä ei voi ulkoistaa ammatillisille. On jo syntynyt monenlaisia uusia vapaaehtoistoiminnan muotoja.

Baptisteilla seurakuntaan liitytään oman tahdonilmaisun perusteella uskoontulon ja kasteen jälkeen tai siirtymällä toisesta seurakunnasta. Vapaaehtoistoiminta kytkeytyy jumalanpalveluselämään. Jo seurakuntaan liityttäessä pohditaan henkilön armolahjoja, seurakunnan tarvetta ja henkilön halua sitoutua johonkin tehtävään. Baptistiseurakunnissa on vain hyvin harvoja palkattuja työntekijöitä.

Neuvotteluun osallistuivat Suomen evankelis-luterilaisesta kirkosta piispa **Matti Repo**, vs. koulutuskeskuksen johtaja **Juhani Holma**, kappalainen TT **Päivi Jussila**, aluekappalainen TT **Mauri Tervonen**, diakoni **Luisa Tast** ja johtava asiantuntija **Tomi Karttunen**. Suomen Baptistikirkosta osallistuivat kirkonjohtaja **Jari Portaankorva**, seurakunnan johtaja **Pauli Hyppönen**, seurakunnan johtaja **Aarno**

Malin ja pastori **Tapio Lohikko** sekä Finlands svenska baptistsamfund'ista yhdyskunnanjohtaja **Peter Sjöblom**, pastori **Leif-Erik Holmqvist**, pastori **Mai-Britt Vehkaoja** ja pastori **Jan Edström**.

*Tomi Karttunen
pastori, TT, dos.
johtava asiantuntija, ekumenia ja teologia*

JORMA LEMPINEN SANAN LASTUJA

Raamatun suomenkielinen lukija tulee harvoin ajatelleeksi, että heprealaiset kirjoittajat rakensivat sen tekstiin erilaisia runomittoja, sanaleikkejä ja kirjoitusrakenteita. Esimerkiksi Vanhassa testamentissa on akrostisia runoja, joissa peräkkäiset säkeet alkavat heprean peräkkäisillä aakkosilla. Sananlastuja-teoksessa Jorma Lempinen soveltaa Raamatun akrostista rakennetta suomen kieleen. Aakkosjärjestyksessä etenevät kirjan luvut käsittelevät Lempistä puhutelleita Raamatun aiheita, joihin hän yhdistää historiallisia ja arkeologista taustatietoa sekä omia kokemuksiaan kristilliseltä kentältä.

Lempisen raamatuntulkinnat ovat kuin tuomaanristin lastuja, huolella veistettyjä ja yksilöllisiä, mutta silti kiinni samassa rungossa. Yhdessä nämä ”lastut” muodostavat kansantajuisella tavalla kirjoitetun kokoelman raamatuntulkintoja, joka valottaa ristin evankeliumia eri puolilta. Jorma Lempinen on pastori ja toiminut Suomen baptistikirkon esimiehenä.

Kustantaja: Aikamedia Oy

ISBN 978-952-252-127-9

Sidottu 350 sivua.

Hinta 33,00 euroa.

Tilaa nyt hyvä kirja joululahjaksi itsellesi ja ystävillesi!

Myynti/tiedustelut: Kharis Oy/Heikki Sinisalo

heikki.sinisalo@baptisti.fi

Rakasta muukalaista niin kuin itseäsi

Jari Portaankorva

Koko Euroopassa on kesän jälkeen koettu voimakas pakolaisten ja turvapaikan etsijöiden määrän kasvu. Pelkätään Saksaan arvioidaan tulevan tänä vuonna yli puoli miljoonaa pakolaista. Euroopan baptistien (EBF) vuosikokous keskusteli syyskuun lopussa eri maiden pakolaistilanteesta ja mitä seurakunnat voisivat tehdä asian suhteen. Myös Suomessa turvapaikan etsijöiden tulo puhuttaa.

EBF:n vuosikokous pidettiin Bulgarian baptistien uudessa keskuksessa Sofiassa. Keskuksen avajaisiin osallistui myös Bulgarian presidentti Rosen Plevneliev, joka kiitti paikallista seurakuntaa, joka oli ensimmäisenä auttamassa maahan saapuneita syyrialaisia pakolaisia. Baptistikirkot laativat yhteisen julkilausuman pakolaistilanteesta Euroopassa.

EBF:n julkilausuma

Jumalan rakkaus ja armo sekä myötätunto jokaista ihmistä kohtaan on ilmoit-

tettu Jeesuksen Kristuksen evankeliumissa, ja se voidaan kokea Pyhän Hengen voiman kautta. Se muistuttaa meitä tämän hetken pakolaistilanteen keskellä pakolaisista, turvapaikanhakijoista ja siirtolaisista. Meidän tulisi ottaa heidät vastaan ja toivottaa heidät tervetulleiksi. Raamattu sanoo:

"Kun maahanne tulee muukalaisia asumaan keskuudessanne, älkää sortako heitä. Kohdelkaa joukossanne asuvia siirtolaisia ikään kuin he olisivat heimolaisianne ja rakastakaa heitä kuin itseänne, sillä te olette itsekkin olleet muukalaisina Egyptissä. Minä olen Herra, teidän Jumalanne" (3. Ms 19).

Me rukoilemme viisautta Euroopan ja Lähi-idän maiden hallituksille sekä seurakunnille. Pyhän Hengen vuodatusta ja voimaa tarvitaan seurakunnissa, jotta ne voisivat elää todeksi Jeesuksen Kristuksen antaman sanoman:

"Jos joku tahtoo olla ensimmäinen, hänen on oltava vii-

EBF:n edustajat kokoontuivat uudessa Sofian baptistikeskuksessa.

EBF:n edustajainkokous valitsi uudeksi puheenjohtajaksi armenialaisen Asatur Nahapetyanin ja uudeksi varapuheenjohtajaksi Jenni Entrican Iso-Britanniasta.

meinen ja kaikkien palvelija" (Mk. 9).

Haasteenamme on säilyttää raamatullinen asenne. Meidän ei tule torjua muukalaisia eikä aiheuttaa jakaantumista ja estäisi meitä auttamasta ja antamasta apua heille Euroopassa ja

Lähi-idässä. Tahdomme olla rohkaisemassa kaikkia baptisteja pikaiseen ja avokätiseen toimintaan eri maissa ja paikallisissa yhteisöissä. Tahdomme kutsua baptistikirkkoja tekemään tärkeää yhteistyötä myös muiden seurakuntien kanssa koko Euroopassa.

Me olemme kaikki pyhiinvaeltajia, joka on uskomme sisältö. Olemme taivaan kansalaisia Jumalan luomakunnassa (Ef. 3:20), joka kerran Jumalan lupauksen mukaisesti muutetaan uudeksi taivaaksi ja uudeksi maaksi (Ilm. 21).

Vaajakoski valitsi työntekijät

Matti Mantsinen

Ylimääräinen seurakunnan kokous 14.10. valitsi työntekijöiksi Maija Neulaisen ja Iisak Liukon. He jatkavat yhteensä puolitoista työvuorota.

Seurakunnan kokous kävi vilkkaan ja monitahoisesta keskustelusta, jossa kuultiin seurakuntalaisten ajatuksia valittavista henkilöistä, kyselyjä tehtäviin kuluviin asioista ja molempien ehdotettujen henkilöiden ajatuksia tehtävien toteuttamisesta.

Kokous päätti yksimielisesti, että valitaan Maija Neulainen seurakunnan työntekijäksi diakonin nimikkeellä ja Iisak Liukko pastorin nimikkeellä. Heidän työaikansa jakautuisivat keskustellun ehdotuksen mukaan seuraavasti: Maija Neulainen 80% ja Iisak Liukko 70% täydestä työvälistä. Vanhimmisto tekee työsuhteet ja määrittelee osa-aikaisuusosuudet harkintansa mukaan.

Työsuhteet ovat määrällisiä vuodeksi.

Mielipide

Jumalaan kannattaa uskoa, vaikkei Jumalaa olisi olemassakaan

Itse uskon vakaasti siihen, että Jumala on olemassa. Uskon myös siihen, että Jumalaan uskomisen on ihmiselle hyväksi jo tässä elämässä. Kuitenkin on olemassa suuri määrä ihmisiä, jotka tekevät suoranaista käännytystyötä kristittyjä kohtaan siitä syystä, että ajattelevat uskon olevan ihmiselle vahingoksi. Vuoropuhelu ei useinkaan ole hedelmällistä, koska vaikkapa kristityn ja ateistin lähtöoletukset Jumalan olemassaolosta eroavat niin fundamentaalilla tavalla toisistaan. Tästä syystä koin tarpeelliseksi pohtia Jumalaan uskomisen hyötyjä siitäkin olettamuksesta käsin, ettei Jumalaa olisi olemassa.

Aloin ajatella asiaa enemmän kesällä käytyäni yhdysvaltalaisen ystäväni kanssa syvällisen filosofisen keskustelun. Väittelimme siitä, miten kannattaa elää; kannattaa-ko tämä päivä käyttää tästä päivästä nauttimiseen vai siihen, että voisit nauttia

huomisesta mahdollisimman paljon. Pitkän keskustelun jälkeen tajusimme, että sillä hetkellä, kun kuolemme (joka väistämättä koittaa), sillä, miten elämänsä eli ei ole enää mitään merkitystä. Silloin kaikki nautinnot on nautittu ja saavutukset saavutettu ja jäljellä on enää joko ei mitään tai ikuisuus, riippuen siitä, onko Jumala olemassa vai ei. Päädymme toteamaan, että jos Jumalaa ei ole, millään ei ole mitään merkitystä, jos taas Jumala on, millään muulla ei ole mitään merkitystä.

Väitänkin, että ilman Jumalaa millään tässä elämässä ei ole mitään pysyvää arvoa. Jokainen nautinto on seuraavana päivänä poissa ikuisiksi ajoiksi, ja lopulta elämä väistämättä päättyy. Kuolemanpelko onkin väistämätön osa ateistin elämää, sillä kuolema päättää hänen uskonsa mukaan kaiken. Sen sijaan usko Jumalaan antaa kristitylle toivon paremmasta elämästä kuole-

man jälkeen, jolloin kuolema muuttuu pelottavasta asiasta mahdollisuudeksi. Tämä on hyvin olennainen ihmisen hyvinvointia lisäävä tekijä.

Lisäksi, jotta kristityn elämä ei olisi pelkkää kuoleman odottelua, kristitty uskoo Jumalalla olevan jokaisen elämälle hieno suunnitelma ja tarkoitus. Näin myös itse elämä muuttuu merkitykselliseksi, kun sen tarkoituksen ajatellaan tulevan joltain suuremmalta. Kristityllä ei toisin sanoen ole maan päällä mitään muuta kuin voitettavaa, kun taas ateistilla on pitkällä aikavälillä vain hävittävää. Filippiiläiskirjeessä kiteytyy hyvin kristityn elämän varman menestystarina: "Elämä on minulle Kristus ja kuolema on voitto" (Fil. 1:21).

Näin siis usko Jumalaan antaa ihmiselle jokaisen kipeästi kaipaamat asiat: merkityksellisen elämän ja toivon paremmasta.

Nämä toteutuvat huolimatta siitä, onko Jumala olemassa vai ei. Näin ollen Jumalaan uskomisen hyödyt ihmiselle eivät raukeaa tyhjiin vain olettamalla, ettei Jumalaa ole olemassa.

Dani Niskanen
Oikeustieteen opiskelija, Helsinki

Entisen päätoimittajan juttuja, jotka joidenkin mielestä menevät ihan päin prinkkalaa, vaikka asia Raamatun pohjalta saattaakin olla toisin...

Tulkoon joulu!

Kun olin nuori, olisin kernaasti lakkauttanut koko joulun. En vielä lapsena, mutta nuorena aikuisena, kun olin jo hengellisessä työssä. Minusta tuntui kammatavalta viettää vanhaa pakanallista juhlaa, joka oli muutettu Jeesuksen syntymäjuhlaiksi. Tarkoituksenmukaisuussyistä kylläkin, Eurooppahan oli muuttunut kristilliseksi maanosaksi. Silti minusta joulun pakanalliset ainekset olivat paljon ilmeisempiä kuin kristilliset. Jos minusta olisi riippunut, olisin lopettanut koko joulun siihen paikkaan. Koska Raamatussa ei kerrota Jeesuksen syntymäaikaa, ei sitä myöskään ole tarkoitettu juhlittavaksi, päätettiin. Olletikin kun monet tutkijat olivat varmoja siitä, että Raamatun antaman kuvan perusteella Jeesus ei syntynyt jouluna.

Joululla on vahvat perinteet

Nykyään en ole sitä mieltä, että joulu olisi hävitettävä. Siihen on monta syytä. Ensinnäkin, olen varttunut. Elämän kokemuksesta tiedän, että joulua ei voi lopettaa. On olemassa paljon rakenteita, maallisia ja hengellisiä, jotka pitävät joulun elossa, vääjäämättä. Joulu myös rytmittää länsimaista elämänmenoa siinä määrin, että sen lakkauttaminen panisi kaiken sekaisin, tekisi tutusta elämänmenosta vieraan. Joulun lopettaminen järkyttäisi yhteiskuntarauhaa.

Eivätkä kirkot halua joulun loppuvan. Joulu on kirkossakäynnin kulta-aikaa. Silloin monet, jotka eivät muulloin käy kirkossa, menevät kuulemaan jouluevankeliumia ja laulamaan joululauluja. Siitä löytyy joulutunnelma, joka tuo mukanaan turvallisuutta. Tämä kertoo perinteen voimasta; jostain syvältä nousee mieleen lämpimiä muistoja.

Perinne tekee joulusta niin voimallisen, etteivät edes vapaat seurakunnat voi luopua joulun vietosta, vaikka joulu ei niille merkitse mitään erityistä hyppäystä kirkossa käymisessä. Vapaiden seurakuntien ihmiset osallistuvat seurakuntaelämään melko lailla ympärivuotisesti. Silti niillekin joulu on oma väriäikkänsä. Joulun perinteet ovat niin monet ja sukupolvet ylittävät, että olisi vaikeata kuvitella kristillistä seurakuntaa, joka ei niitä kunnioittaisi. Seurakunta ilman joulua olisi seurakunta ilman lämpöä ja kodin tuntua.

Joulu tuo valon

Vaikka Jeesuksen syntymän ajankohtaa ei tarkasti tiedetä, voimme hyvin viettää sitä juuri jouluna. Milloinpa muulloinkaan! Joulu sopii siihen oikein hyvin. Samoin kuin luonnossa alkaa synkimmän pimeyden jälkeen valo voittaa, ilmestyi Jeesus keskelle synkkää hengellistä pimeyttä. Hän toi valon! Miten sopiva siis onkaan joulun aika Vapahtajamme syntymäjuhlaiksi!

Maallistuneessa ajassamme joulua kuitenkin vietetään – ehkäpä enenevästi – täysin maallisena juhla. Joulun pakanalliset ainekset antavat siihen hyvät mahdollisuudet, joulun perinteessähän kulkee mukana paljon sellaista, mikä ei ole millään tavalla kristinuskoon liittyvää. Vuoden pimeimmän ajan taite on ollut luonnostaan pakanallinen juhla-aika. Maallistuneeseen jouluunne eivät kuitenkaan kuulu pakanalliset epäjumalanpalvelusriitit, vaan ennemminkin suomalaisen kekrin viettoon kuuluneet tavat: syötiin, juotiin, leikittiin ja tanssittiin. – Joulua voi siis viettää monella tavalla jo suomalaisena, puhumattakaan siitä kun otamme mukaan Suomeen muualta omien tapojensa kanssa muuttaneet.

Joulu yhdistää

Joulu on siten erityisellä tavalla kansaa yhdistävä juhla. Sellaisia ei nykyään ole paljon. Joulun lisäksi ei tule mieleen kuin itsenäisyyspäivä, ja tasavallan presidentin uuden vuoden puhe. Niin, ja jääkiekon MM-kisat.

Lapsuudestani muistan paljonkin asioita, jotka yhdistivät kansan samojen asioiden ympärille, esim. lukuisat urheilujuhlat, erityisesti olympialaiset ja Suomi-Ruotsi yleisurheilumaatottelut. Ja vaikka TV:n ilmaantuminen alkoi vähitellen viedä ihmisiä eri suuntiin, yhdistivät heitä vielä television alkuaikoina samat suosikkiohjelmat, joita he katselivat kodeissaan, kaikki samaan aikaan.

On hyvä, että meillä on edes joitakin koko kansaa yhdistäviä asioita. Joulu on niistä suurin, koska sitä viettävät kaikki sukupolvet. Ja koska Suomi on nykyään monikulttuurinen maa, sitä vietetään monin eri tavoin. Otetaan siitä siis mekin oma siivumme!

Minulla on siis ollut monta pätevää syytä luopua joulun lopettamisaikeistani. Toivotankin teille kaikille riemullista Vapahtajan syntymäjuhlaa!

Tapio Lohikko

Parempi lehti halvemmalla

Yhteistyö Aikamedian kanssa kaksinkertaistaa lehden ilmestymismäärän

- Lehti ilmestyy jatkossa joka kuukausi
- Lehti sisältää jatkossa runsaasti uutismateriaalia kristillisestä näkökulmasta katsottuna
- Yhteistyö mahdollistaa käytössä olevien resurssien paremman hyödyntämisen: hinta per lehti on nyt alhaisempi.

Lehtitilaukset:

Normaalitilaus 45 €/vuosikerta

Tilaus on voimassa toistaiseksi, voit lopettaa lehden tilauksen milloin vain ilmoittamalla siitä meille

Lahjatilaus 30 €/vuosikerta

Normaalitilauksen lisäksi voit tilata yhden tai useampia lahjatilauksia Opiskelijatilauksella 30 €/vuosikerta - alennettu hinta opiskelijoille, työttömille ja maahanmuuttajille. Toivomme, että tilaus muutetaan normaalitilaukseksi taloustilanteen niin salliessa, koska alennettu tilaushinta ei kata kustannuksia.

Kannatustilaus 60 €/vuosikerta

Voit valita laskua maksaessasi korotetun tilaushinnan, kun haluat osaltasi tukea lehden ilmestymistä ja tilanteesi sallii tukilahjoituksen.

Vanhat tilaukset jatkuvat automaattisesti: jos sinulle on tullut KY/Baptisti.fi-lehti tähän asti, sinun ei tarvitse tehdä mitään. Uuden tilauksen voi tehdä joko sähköpostitse osoitteeseen: anneli.lohikko@baptisti.fi tai puhelimitse: 044 388 1112 (arkisin klo 10–16).

“Pysykää minun rakkaudessaani”

Terveiset Baptistinaisten syyspäiviltä Päiväkummusta!

Aurinkoisena syysviikonloppuna 10.–11.10.2015 Suomen baptistinaiset kokoontuivat yhteen teemalla Pysykää minun rakkaudessaani. Paikana oli Päiväkummun leirikeskus Orivedellä ja järjestystavastuussa olivat Vehniän seurakunnan naiset.

Itse lähdin mukaan ensikertalaisena. Odotuksissa oli päästä kokemaan yhteyttä sekä Isän että sisarien kanssa. Lähdimme matkaan Turusta varhain lauantaiaamuna ja perille päästyämme Vehniän sisaret **Eija Kuula**, **Maija Hinkkanen** ja **Lilja Ravi** olivat lämpimästi toivottamassa meidät tervetulleiksi. Paikalle oli saapunut kuutisenkymmentä naista ympäri Suomea. Lauloimme paljon tuttuja lauluja ja opettelimme myös vanhempia sävelmiä. Säestämässä olivat **Maija Latvala** pianolla ja Lilja Ravi kitaralla, erityiskiitos vielä heille! Oli mahtavaa päästä itsekin laulamaan ”isossa naiskuorossa”, kun kaikkien äänet soivat hienosti yhteen kauniissa salissa.

Myöhemmin aamupäivällä Anneli Lohikko palveli Sanan tuojana, ja aiheena tietysti Johanneksen evankeliumin 15. luku.

1. Minä olen totinen viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri. ...4. Pysykää minussa, niin

minä pysyn teissä. Niin kuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, elleitte pysy minussa. 5. Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä.

Vaikka me kaikki olemme epätäydellisiä pysymään Hänessä, niin kuitenkin riittää, kun tavoittelemme Isän rakkautta, joka on agape-rakkautta, perusteetonta rakkautta, rakkautta vailla syytä, vaikkei Hän löytäisikään kohteestaan mitään rakastettavia piirteitä. — Jumala ei lakkaa rakastamasta, kun pidät Jeesusksen lähelläsi. Hän on aina Ystäväsi.

Opetuksen välissä Päiväkummun henkilökunta oli loihtinut herkullisia ruokia jokaisen vatsalle sopiviksi, saimme jopa päivälliseksi nepalilaisen illallisen. Erityisesti tästä varmasti nauttivat karenien sisaret, joita oli parikymmentä joukossamme. He ovat kotoisin Burmasta, mutta mukavasti kuului suomen kielikin jo taipuvan. Kiitos kareneille heidän kauniista laulusityksistä ja todistuspuheenvuoroista!

Ohjelmassa oli myös asiakokous sekä terveisiä seurakunnista. Tässä oli erityisen

mahtavaa kuulla miten seurakunnissa evankeliumi leviää naistenpiirien, turina-kerhojen ja lauluryhmien sekä nuorisotyön saralla! Toisiltamme olisi mahdollisuus oppia paljon ja saada runsaasti hyviä vinkkejä seurakuntien toimintaan. Naiset järjestivät myös arpajaiset, jonka tuotto meni karenien hyväksi.

Iltaohjelmassa kuulimme Konneveden Vapaakirkosta evankelista-laulajaa **Tarja Huuskosta**. Ja illan kruunasi tietysti saunominen! Polut oli viitoitettu lyhdyin ja löylyt oli hyvät. **Raili Huhtala** uskalsi jopa uimaan kirkkaan tähtitaivaan valaistessa!

Ihana kuura ja sumu herättivät sunnuntai-aamuna. Oli pakko lähteä ulos kuvaamaan ja nauttimaan syksyn tuoksusta! Paikka oli todella pukeutunut kauneimpaan asuunsa, syksyn valoihin ja väreihin. Tuoreet aamupalasämpylät täydensivät hienon aamun ja ansaitsivat myös erityiskiitoksen.

Marja-Leena Portaankorva piti sunnuntain päätöstilaisuudessa opetushetken aiheesta Todistaja.

Sirpa Perä ja **Mervi Tuominiemi** olivat kutoneet runsaasti sukkaa ja huiveja, joita myytiin Sierra Leonen lähetystyön hyväk-

si. Itse ostin myös hauskat kaulanauhat kotiin tuliaisiksi.

Sunnuntaina aamupäivällä pääsimme vielä karun kauniiseen ja tunnelmalliseen Riihikirkkoon rukoilemaan lähettiemme ja maailman tilanteen puolesta. Siellä saimme laulaa myös **Pekka Simojoen** Riihikirkko-hymnin.

Kaikki olivat varmasti tyytyväisiä Päiväkumpuun ja sen antiin. Viikonloppu täytti hienosti odotukseni, kiitos!

Teksti ja kuvat:
Johanna Renman, Turku

SUOMEN BAPTISTIKIRKKO, SBK

Kissanmaankatu 19, 33530 TAMPERE

KIRKKOKUNNAN JOHTAJA

Jari Portaankorva, puh. 044-338 1113, sähköposti jari.portaankorva@baptisti.fi

TOIMISTO

Anneli Lohikko, puh. 044-388 1112, sähköposti anneli.lohikko@baptisti.fi

SBK:N TILIT:

- Kotimaa FI96 1581 3000 0380 82
- Lähetystyö, EBMI FI74 1581 3000 0380 90
- Lähetystyö, MASA FI73 1581 3000 0381 08
- Kehitysyhteistyö FI33 1581 3000 1150 70
- SBK:n naistentyö FI65 8000 1370 1353 61

Yli 50 maan nuoret kristityt kohtaavat Saksassa vuodenvaihteessa

Mission-Netin järjestäjätiimi saa yhä palautetta ja innostavia todistuksia 2013–14 pidetystä viime tapahtumasta, kun samaan aikaan seuraavan suurttapahtuman valmistelut ovat kuumimmillaan. Neljänteen Mission-Net-tapahtumaan Saksan Offenburgiin 28.12.2015–2.1.2016 odotetaan yli 3000 nuorta ja nuorta aikuista yli 50 maasta Euroopasta ja sen ulkopuolelta.

Tämänvuotisen tapahtuman teema on "Connected" – löydä yhteys Jumalaan, maailmaan ja toisiin kristittyihin. Keskeistä antia ovat suuri lähetysjärjestöjen esittelyalue sekä kiinnostava valikoima seminaareja ja työpajoja. Offenburgin keskustassa voi osallistua tavoitaviin tempauksiin. Tarjolla on paljon mahdollisuuksia tehdä Mission-Netin teema eläväksi – muodostaa yhteyksiä ja kulttuurirajat ylittäviä ystävyyssuhteita lähes kaikista Euroopan maista saapuvien ihmisten kanssa.

International Fellowship of Evangelical Students (IFES) -järjestön Euroo-

pan johtajan, norjalaisen Tor Erling Fagermoenin johdolla tutkitaan Paa-valin kirjettä Efeson seurakunnalle. Yhteistyössä Maailman Evankelisen Allianssin kanssa Mission-Net pyrkii poistamaan "raamattuköyhyyttä", ja Raamattuun keskitytään joka-aamuissa epämuodollisissa ryhmäkeskusteluissa.

Iltaohjelmien pääpuhujat, kuten **Greg Livingstone** (Iso-Britannia), **Rafal Piekarski** (Puola), **Artur Krasniqi** (Kosovo) ja **Connie Duarte** (Portugali) opettavat, kuinka Jeesus eli lähetyskeskeistä elämää. Puhujien sydämellä on Euroopan nuori sukupolvi. Ohjelmaa rikastuttaa suosittu espanjalainen miimikko **Carlos Martinez**.

Kasvavan Mission-Net-liikkeen päätarkoitus on motivoida nuoria eurooppalaisia Jeesus-keskeiseen, lähetyshenkiseen elämäntapaan. Kahden vuoden välein järjestettävä tapahtuma antaa nuorille aikuisille uusia näköaloja ja auttaa heitä kokemaan ja ymmärtämään, millaista kulttuurien-

väläinen lähetystyö on. Tapahtumaan ilmoittaudutaan sivuilla www.mission-net.org.

Liikkeen sateenvarjo-organisaatioita ovat Euroopan Evankelinen Allianssi (EEA) ja Euroopan evankelinen lähetysseura (EEMA).

➤ Suomenkielinen esite: www.trans4mission.fi/Mission-Net-esite-Suomi.pdf

➤ Mission-Net Suomi -Facebook-sivu: www.facebook.com/MissionNetSuomi

Radio

5.12. Aamuhartaus klo 6.15 ja 7.50
Irma Mantsinen

Seuraava lehti

Seuraava lehtemme ilmestyy 13.1.2016.

LYHYESTI: Kehitysyhteistyökohteemme Sierra Leone on nyt julistettu ebola-vapaaksi maaksi.

TERVETULOA TILAISUUKSIIMME:

ESPOON KOTIKIRKKO

Albergan kartano, Sokerilinnantie 7, 2. kerros, käynti takaovesta

- Su Jumalanpalvelus klo 10:30. Raamatun opetusta, pyhäkoulu, lauluja ja kahvit
- Ti ITU-kahvila 10 – 11:30
- Ke Kotipiiri kodeissa joka toinen ke
- To Raamattupiiri klo 13:30 joka toinen torstai

www.espoonkotikirkko.fi

HELSINGIN BAPTISTISEURAKUNTA

Betel. Erottajankatu 1. 2 kerros.

- Jumalanpalvelukset sunnuntaisin klo 18
- Raamattupiiri Bobergilla tiistaisin klo 18

www.baptisti.fi/helsinki

JURVAN BAPTISTISEURAKUNTA

Kauppatie 8, Jurva

- Kauppatie 8, Jurva
 - Su Jumalanpalvelus klo 11
 - Ti Sana ja rukous klo 18
- Tarkemmat tiedot: Jurvan Sanomat ja jurvanbaptistiseurakunta.fi
Puh. 040-7182765.

KAJAANIN BAPTISTISEURAKUNTA

Hoikankatu 38, Kajaani

- Jumalanpalvelus joka toinen sunnuntai klo 11 Pelastusarmeijan tiloissa, Kirkkokatu 14
- Ma Lasten ja varhaisnuorten kerho klo 18.30 Lohtajan koulun liikuntasalissa

- Ti Naistenpiiri parittomilla viikoilla klo 17.30 Pelastusarmeijassa

KAUHAJOEN BAPTISTISEURAKUNTA

Lehtimäentie 40, Kauhajoki

- Su klo 12.00 Jumalanpalvelus + pyhäkoulu
- To klo 19.00 Raamattu- ja rukouspiiri
- Pe klo 18.00 Naisten askartelupiiri, kerran kuussa
- La klo 18.00 Nuortenilta, sählypeli-ilta kerran kuussa

Tarkemmat tiedot myös Suupohjan Seudussa.

www.kauhajoenbaptistisrk.fi/

KAREENISEURAKUNNAT SUOMESSA

Pastori Hla Sein Oo p. 045-321 2225
Sähköposti: nawlightfi@gmail.com

LAPPEENRANNAN BAPTISTISEURAKUNTA

Tie, Totuus ja Elämä-seurakunta Luukkaantori 7, Lappeenranta

- Su Jumalanpalvelus ja lasten pyhäkoulu klo 10 (Sunday service and Sunday school for children 10 am)
 - Ke Raamattupiiri klo 18 (Wednesday Bible study at 18 pm)
- jesuswaytruthlife4you@gmail.com
p. 044-555 1738 (in Finnish, Russian, and English)

PETÄJÄVEDEN BAPTISTISEURAKUNTA

Suutarintie 5, Petäjävesi

- Su Jumalanpalvelus ja pyhäkoulu klo 11

- Ti Sanan ja rukouksen ilta klo 18:30 www.baptisti.fi/petajavesi

TAMPEREEN BAPTISTISEURAKUNTA

Kissanmaankatu 19, Tampere p. 044-388 1117,

www.baptisti.fi/tampere

- Su Jumalanpalvelus klo 11, pyhäkoulu English Service klo 15
- Ke Rukouksen ilta klo 18:30
- To Köyhät ritarit eli oloisa ilta opiskelijalle klo 17:30, parittomat viikot
- Pe Perjantairukous klo 10

www.baptisti.fi/tampere

TURUN BAPTISTISEURAKUNTA

Vähä-Hämeenkatu 16, Turku

- Su Jumalanpalvelus klo 11
- Ti Rukousilta klo 19–20 turunbaptistiseurakunta.fi/

VAAJAKOSKEN BAPTISTISEURAKUNTA

Savonmäentie 14, Vaajakoski

- Su Jumalanpalvelus klo 11
 - Ma Naisten päiväpiiri klo 14, parillinen viikko
 - To Rukous- ja ylistysilta klo 19, parillinen viikko
- www.baptisti.fi/vaajakoski

VAASAN BAPTISTISEURAKUNTA

Palosaarentie 26, Vaasa
Johtaja: puh. 040-5576611

- Su Jumalanpalvelus klo 13 jonka alussa pyhäkoulu, kahvitarjoilu.
 - Kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina ehtoollisjuhla klo 13.
 - Kerran kuukaudessa Perhe- ja musiikkijumalanpalvelus klo 15, kahvitarjoilu.
- Tarkemmat tiedot: Pohjalainen
Puh. 040 557 6611

VEHNIÄN BAPTISTISEURAKUNTA

Vehniän kylätie 248, Vehniä

- Su Pyhäkoulu klo 11
- Su Jumalanpalvelus klo 18
- Ti Naistenpiiri, joka kuukauden kolmas tiistai
- Pe Nuorisokahvila klo 19 mattijuhanikuula@gmail.com
p. 050-347 8053

VIHTAVUOREN BAPTISTISEURAKUNTA

Tislaajantie 15, Vihtavuori

- Su Jumalanpalvelus klo 11
- Ti Sana ja rukous klo 19
- Pe Nuorten ilta klo 18
- Naisten ja miesten illat kerran kuukaudessa

www.vvbsrk.fi

JOULUTERVEHDYKSENSÄ SINULLE LÄHETTÄVÄT:

Helsinki

Seppo ja Saara Aaltio
Sari Backman perheineen
Markku ja Hillervo Boberg
Helena Davis
Hilkka Heponen
Kauko ja Liisa Kaaresoja
Unto ja Sirkka Kanto
Arja Reincke
Jari ja Marja Portaankorva

Jurva

Raija ja Pentti Viljanmaa
Eeva Klemetti
Kerttu ja Esko Kauppinen
Maarit ja Heimo Saarela
Jami Saarela
Marianne Tapanainen
Sara ja Janne Saarela
Eeva Mylläri
Kirsi-Maaria Närvä
Samuel Mäntylä
Virpi ja Hannu Sillanpää perhe
Laura-Maria Markus
Niina-Sofia Korhonen

Kajaani

Kauko ja Sointu Malin
Teuvo ja Eeva Juntunen
Orvokki Summanen
Sinikka Luukkonen

Kauhajoki

Annikki Tuominiemi
Vuokko Itävuori
Mervi ja Juhani Tuominiemi,
Olavi Lehtikevari
Ritva ja Jukka Palomäki perh.
Kirsti Heikkilä
Marja Riitta Vierikko
Hanna ja Jussi Latvala
Tuula ja Hannu Lepistö
Hilkka ja Pekka Alhainen
Rauha Hangasluoma
Alari Laud
Virpi Pitkänen ja Raimo
Sanna Kriikkula

Kuopio

Shwe Hla
Ku tar Htoo
Apri Htoo
Hanna
Ba so Gay

Jyväskylä

Naw Hser Omu
Naw Julia
Naw Hephzibah
Saw Nissi
Charles Day Day

Petäjävesi

Kirsti ja Arto Liukko
Aino ja Aaro Kukkamäki
Aune ja Valto Toivola
Taimi Toivola
Eila ja Seppo Haarala
Heljä Sundberg
Juha Niiles perheineen
Pirkko ja Matti Heden
Sirkka Linden
Hilma Kokkonen
Lilja Virtanen
Eine Rusila
Eila ja Aune

Savonlinna

Myit Soe
Dah May
Ba blu Doh Moo
Thin Win
Paw Pu
Luck Luck
LuLu
Nui Nui Thin
Call ser
Tu Tu

Tammisaari

Taw Plaw
Shar Lweh Wah
Mo Say da yah
Ta bee Tha Taw
Heli Lay Wah Taw
Hser Kler Paw

Tampere

Keijo ja Mari Perälä ja lapset
Anja Vilenius
Antti Hyppönen
Repa ja Lissu Rajala
Pauli ja Hanna Hyppönen perh.
Anja Roponen
Eija, Markku ja Sara Hilden
Raine ja Raija Latvala
Reijo Salminen
Hilma Aho
Onni ja Sirpa Kauppinen
Maija-Leena Lehtonen
Anna-Liisa Kaikkonen
Aila Nippala
Kerttu Virtanen
Vesa Väyrynen
Joel ja Sanna Väyrynen perh.
Miika ja Terhi Väyrynen perh.
Saku ja Katariina Väyrynen perh.
Harri, Reetta, Olga ja Eliam
Kylmäkoski
Tapio, Anneli ja Tobias Lohikko
Juhani, Tytti, Jeehu, Joosu ja

Jeeli Oksanen
Jyrki Kummola
Sirpa Huhtala
Silva Paunonen perh.
Urho ja Tuula Kolomainen
Ari ja Nadine Niva
Raili Huhtala
Irma ja Paavo Huhtala
Maria Pyykkö
Jorma ja Aira Lindstedt
Eila Mäkinen
Suvi Laitila
Sirku ja Kari Pöyry
Jussi, Pihla, Lauri ja Lassi
Keränen
Ritva Viholainen
Rauno Sinisalo
Pertti Palmu
Seppo ja Pirkko Rajala
Tapio Etelävuori
Kaisu ja Markus Fränti

Turku

Helene ja Osmo Kalmari
Pirjo ja Kari Kanerva
Brenda ja Jorma Lempinen perheineen
Anna, Jarkko ja Jarmo
Nieminen
Raija Routio
Eija ja Heikki Sinisalo
Reijo ja Kati Sinisalo perheineen
Anja Tikka
Mirkka Törnwall
Helena Virtanen perheineen
Vuokko ja Reima Wallin
Kalmariunion Oy
Piikkiön Kiinteistöisännöinti Oy

Vaajakoski

Aki, Satu ja Tero Liukko
Aarno ja Raija Malin
Ari ja Helena Liukko
Matti ja Marja-Leena
Mantsinen
Kari ja Tuija Lahti
Irma Mantsinen
Markku ja Maija Neulanen
Anna-Liisa Neulanen
Lea ja Malla Valkonen
Heikki ja Leena Valkonen
Timo, Elina, Viljo ja Eino Elo
Aira Kekarainen
Jorma ja Seija Rinne
Raija Hämäläinen
Marko, Åsa ja Eemil
Hämäläinen
Juha Saikkonen
Lea ja Unto Lahtinen

Sinikka Jääskeläinen
Pekka Eerola
Anna-Liisa ja Juha Valkonen
Irma ja Antti Kakkuri
Antti ja Hilkka Liukko
Timo ja Sirpa Liukko
Iisak ja Ninni Liukko
Lari ja Tiina Kemiläinen

Vantaa

Hla Sein Oo
GayHtoo
Meh Htoo Day
Wah Po Bway
Peh Thu
Cho Cho
Min Thein
Ma Ju
Zani Thein
Saw Ju Thein
Naw Gay Doh
Nay Min Aung
Dar Lay Shwe

Vaasa

Pirjo ja Heimo Hokkanen
Leila Leinonen
Sirpa ja Eero Perä
Hjördis ja Esko Turpeinen
Heli ja Hannu Hokkanen
Johanna ja Jani Kursu
Mirjam, Henrietta, Henning ja
Judith Kursu
Riitta ja Aimo Hokkanen
Aira Rajala
Oorehphe SawGriPheSa
Oorehphe Mimeh
Oorehphe Eh Hu Do
Oorehphe Sharmyar
Oorehphe NovemberOo
Oorehphe Fanni-Ruth
BuMeh Elisa
TuMeh Namfon Ketrina
TawReh Kasper
KlawMeh Karoliina
Ornapha Sofia Mirella
Stivi Shar Reh
Stivi Klaw Meh Maria
Stivi Pleh Meh Juspin
Stivi Susanne Tu Meh
Äiti-Nawjusei Tu Meh
BuReh Henry
Namohe Mohe
Beh Meh Nga puu
BehReh
PlehMeh
BehMeh-Nga puu
BuMeh
Nga Reh
PoeMeh'SoeMeh
PrayMeh

Ahlo-Babludo
OoMeh
Htay Bu phe
Ti Reh
Victoria

Vehniä

Aira Lyhty
Sirkka ja Seppo Kääminen
Lilja ja Matti Ravi
Kirsi Vihanti perh.
Hilkka Hautamäki
Elma Kuusrainen
Maija ja Aaro Hinkkanen
Maissi Ravi
Irma ja Jukka Hilpinen
Eija ja Matti Kuula
Maarit ja Jari Tourunen perh,
Appleton, USA

Vihtavuori

Aatinen Lauri ja Aila
Aatinen Markku
Anttila Aulis ja Eila
Anttila Hannu
Anttila Heikki ja Elise
Anttila Pekka ja Marjo-Riitta
Anttila Otto ja Taimi
Anttila Voitto
Haukka Kauko ja Kirsti
Haukka Teuvo ja Niina
Hinkkanen Maija
Hyvönen Jussi ja Sanna perh.
Hyvönen Taisto ja Maija
Hänninen Hanna
Kainulainen Yrjö
Kankainen Seppo ja Raija
Kaivola Erkka ja Heli perh.
Kiiveri Otto ja Auli perh.
Kortelahti Jaana perh.
Leinonen Reijo ja Eija perh.
Lindeman Aino
Lindström Marita
Luoto Erkki ja Tuula
Moilanen Seppo ja Tuula
Moisio Eino ja Anja
Partanen Arvo ja Anna-Liisa
Partanen Harri ja Päivi
Pasanen Juhani ja Maija
Summanen Hannu ja Johanna perh.
Tiitinen Markku ja Mervi perh.
Tuomi Heikki ja Marjo-Riitta
Vakkilainen Tuomo ja Heidi
Vakkilainen Vikke ja Naomi

Daavidin suurimmat soturit

Aapo Liukko

Muistan kun ensimmäistä kertaa luin Raamatusta jakeet, joissa kerrotaan Daavidin suurimmista sotureista (1 Aik. 11:10–47). Muistan myös hyvin sen eräänlaisen hämmennyksen siitä, että miksi Raamatussa näin hyvin ja tarkasti kuvataan suurimpien soturien nimet ja uroteot. Varsinkaan kun heistä ei aiemmin ole ollut mitään mainintaa, he olivat vain poikkeuksellisen hyviä sotureita. Siinä kaikki.

Mitä hyötyä heidän mainitsemisestaan oikein on? Okei, tässä kohtaa tulee todennäköisesti esiin myös kulttuurillinen näkökulma. Suomalaiseen kulttuuriin ei pahemmin kuulu se, että henkilöitä nostetaan esiin yksilöinä (kuten esimerkiksi Yhdysvalloissa). Jos Suomessa erehtyy liiaksi kehumään itseään, pitävät kaikki sitä itserakkaana ja omahyväisenä. Jossain määrin voisi jopa sanoa, että Suomessa latistetaan hieman liikaa yksilön arvoa.

Daavidin armeijassa ei ollut näin. Daavid toki piti Jumalan ykkössijalla koko ajan, mutta hän ei unohtanut että hänen kansansa (ja armeijansa) koostui yksilöistä. Daavid halusi pitää mielessä että vaikka he olivat yksi yhtenäinen kansa, jokaisen yksilönkin tekemillä valinnoilla oli väliä. Jokaisen tekemisillä oli siis merkitystä. Ilman näitä ensimmäisessä Aikakirjassa

mainittuja urhoja ei esimerkiksi filistealaisia olisi välttämättä saatu pysäytettyä ohrapellolle Pas-Dammassa (1. Aik. 11:13–14).

Jokainen on arvokas

Me hyvin usein (allekirjoittanut etunenässä) unohtamme oman ja työemme arvon. Meidän ei tarvitse olla niitä näkyvimpiä sankareita, jotta voisimme todistaa tarpeellisuutemme. Ajatellaanpa jos esimerkiksi bussikuskit päättäisivät, että heidän työnsä on arvotonta ja lopettaisivat työt. Ainakin näin Espoossa asuvana osaan heti kertoa mikä olisi seuraus. Täydellinen kaaos. Ihmiset eivät pääsisi esimerkiksi töihin ja kouluihin. Yksityisautoilun määrä räjähtäisi käsiin, seurauksena vielä suurempi kaaos. Jokainen voi pienessä mielessään ajatella, mikä olisi seuraus pidemmällä aikavälillä.

Kuulin muutama vuosi sitten erittäin hyvän opetuksen oman työn arvosta. Sen pointti oli lyhykäisyydessään kuka-kuinkin tämä:

– Älkää kysykö mitä Jumala haluaa teidän tekävän, vaan menkää ja tehkää sitä, mikä tekee teidät eläväksi ja mistä te oikeasti nautitte. Tämä maailma tarvitsee ihmisiä, jotka tekevät sitä mistä nauttivat ja mikä saa heidät eläväksi.

Eli: en itse jaksa uskoa siihen, että Jumala laittaisi meidät tekemään työtä, jossa emme ole hyviä ja jonka tekemisestä emme nauti. Se olisi silkkaa lahjojen tuhlasta. Siitä ei hyötyisi Jumala eikä ihminen.

Paavali antaa itseasiassa hyvän ohjeen työn tekemisestä Kolossalaiskirjeessä: ”Kaikki, mitä teette, se tehkää sydämes-tänne, niin kuin Herralle eikä ihmisille” (Kol. 3:23).

Niin tekivät Daavidin suurimmat soturitkin.

IDEAVUO

Auttaminen on ilomme.
Viestintä ja markkinointi ovat alaamme.

www.ideavuo.fi

Kukkasidontatyöt
tilauksesta

Satu Liukko
Kakaravaara 8
40800 Vaajakoski

p. 0400 380 730

sadunkukka@gmail.com

www.facebook.com/sadunkukka